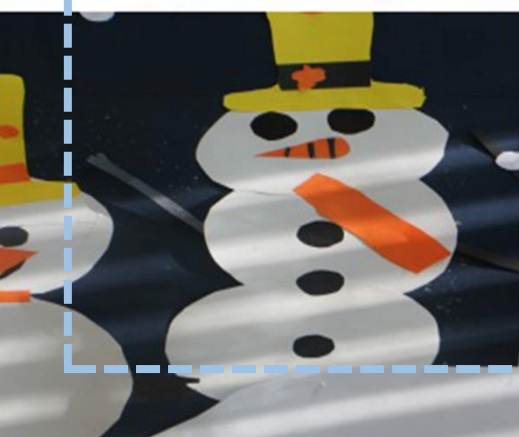
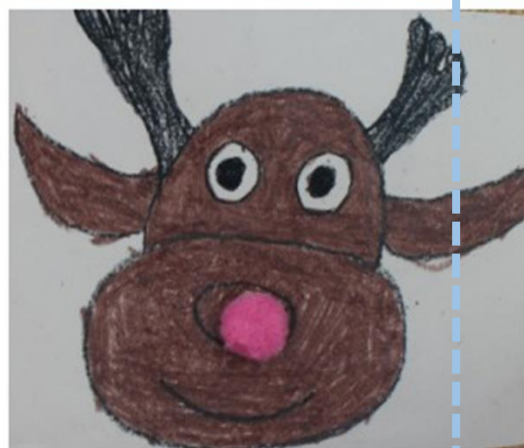

Spletko

Spletni časopis
OŠ Ob Dravinji

Šolsko leto 2019/2020

KAZALO

1	ZGODILO SE JE	3
2	TEKMOVANJA	14
3	INTERVJU Z ANJO ŠTEFAN	16
4	ŠPORT	19
5	KULTURA	22
6	LITERARNO-LIKOVNI KOTIČEK	31
7	ŽELJE IN VOŠČILA	36
8	EKO IN ZDRAVA ŠOLA	40
9	KULINARIKA	42
10	UGANKE	44
11	KRIŽANKA	45
12	ISKANJE BESED.....	46
13	REBUSI	47

ZGODILO SE JE

TEHNIŠKI DAN DRUGOŠOLCEV

V četrtek, 3. 10. 2019, smo učenci in učiteljice 2. razredov izvedli tehniški dan. Iz jesenskih naravnih materialov (plodovi, semena, storži,...) smo izdelovali različne živali. Ustvarjalnosti, domišljije in delovne vneme nam ni manjkalo, zato je nastalo veliko zanimivih izdelkov, katere so učenci ponosno razstavili v svojih razredih.

ČETRTOŠOLCI OBISKALI ROGATEC

V torek, 24. 9. 2019, smo se četrtošolci OŠ Tepanje skupaj s četrtošolci OŠ Ob Dravinji odpravili na interdisciplinarno ekskurzijo v Rogatec. Spoznali smo, kako je potekalo življenje nekoč. V štirih različnih delavnicah smo si izdelali ogromno zanimivih izdelkov. Pri kovaču smo dobili starinski žebelj, spekli smo svoje "žulike", izdelali svečo in glasbilo. Po zelo ustvarjalnem dnevu smo se polni vtisov vrnili v šolo.

OBISK ŽIČKE KARTUZIJE IN CELJSKEGA GRADU

V sredo, 9. oktobra 2019, smo šestošolci OŠ Ob Dravinji odšli na celodnevno ekskurzijo v Žičko kartuzijo in v Celje. V dolini sv. Janeza Krstnika smo spoznali življenje menihov, njihova oblačila in vsakodnevno prehrano. Poslušali smo legendo o nastanku kartuzije in se seznanili z njenim delovanju v preteklosti. Nato smo pot nadaljevali v Celje. Celjski grad nas je pričakal z lepim panoramskim razgledom. Spoznali smo usodo Veronike Deseniške in zadnjega celjskega grofa. Ogledali smo si viteško opremo in mučilne naprave. V mestnem jedru smo spoznali najpomembnejše znamenitosti Celja. Ta ekskurzija je bila zelo poučna, saj smo se naučili veliko novega. Preživeli smo lep in nepozaben dan.

Maša Malič in Lina Rozman, 6. a

NA GORENJSKEM

V okviru kulturnega dne smo se učenci 8. razredov 9. oktobra 2019 popeljali na Gorenjsko, in sicer smo obiskal Kranj, mesto, kjer je zadnja leta preživel naš največji slovenski pesnik, France Prešeren. O pesnikovem življenju in delu smo izvedeli marsikaj novega v delavnici, ki se je odvijala v urejenem spominskem muzeju, kjer smo si nato lahko ogledali tudi šolsko spričevalo, Prešernovo spalnico, odvetniško pisarno idr. Nato smo se sprehodili do Prešernovega gaja, kjer v prijetnem zelenju leži Prešernov grob. Kranjčani so slovenskemu poetu namreč postavili tudi lep nagrobni spomenik. V zadnji delavnici pa smo se poizkusili v lepopisju – pisanju z gosjimi peresi. Tako so nastale prav posebne umetnine, ki se jih ne bi branil niti Prešeren.

Tinkara Jošt, 8. c

OSMOŠOLCI V ČŠOD BURJA

Osmošolci OŠ Ob Dravinji so teden od 11. do 15. novembra preživljali v drugačnem okolju, saj so se kljub napovedanemu dežju odpravili na Primorsko, in sicer v ČŠOD Burja.

Tam so se spoznali s pravili reda v šoli v naravi, kjer ima vsak svoje delo in se trudi biti koristen za dobro vseh. Marsikateri učenec se je tako kljub prvim pomislekom zelo dobro znašel v vsakodnevnih opravilih. Tudi pouk v naravi je bil nekoliko drugačen. Med tednom so učenci spoznavali veščine lokostrelstva, lahko so si ogledali kiparsko galerijo na prostem (Forma viva), se sprehodili do Sečoveljskih solin in Pirana, si ogledali akvarij in se igrali razne športne ter povezovalne igre. Marsikdo pa je znal povedati, da se je imel zelo lepo tudi ob prostem času, klepetanju in navezovanju stikov med sošolci, učitelji, vodniki.

Vreme je bilo res muhasto, na lastni koži so doživeli tudi pravo burjo, zato sta dogodivščina s kanuji in potepanje s kolesi odpadla, s pelerinami pa so zato

naredili kar zadostno število kilometrov po primorski obali. Redke trenutke, ko z neba ni padal dež, so tekmovalni fantje izkoristili za igro v namiznem tenisu, košarki ali nogometu. Zadnje dni pa so osmošolci tudi malo več pogledovali v nebo, da bi videli kakšno znano ozvezdje, o čemer so se predhodno poučili tudi v učilnici. Sprva malce nerodni, a z veliko vneme, so izdelali mošnjičke s sivko in jih odnesli domov. Vanje so dodali še malce soli, ki simbolizira modrost ...V CŠOD Burja so se imeli lepo, kar so tudi sami z veseljem povedali.

Zanimivo mi je bilo, kako smo pri učitelju Leonu opletali s šotorko, pri Miranu pa spoznavali zvezdno nebo.

Nika Aleksandra Jevšenak, 8. c

Zelo sem se razveselil, ko smo zadnji večer igrali košarko in nogomet.

Luka Gorinšek, Tim Perkič, 8. c

Zagotovo si bom zapomnil pohod s pelerinami do Pirana in ogled akvarija, saj me vodne živali zelo pomirjajo.

Dominik Plohl, 8. a

Všeč mi je bilo, ker je naša skupina v samem centru uspela popraviti dotrajana že 20 let stara vrata.

Patrik Švab, 8. c

Najbolj sem si zapomnil streljanje z lokom, saj sem si tega najbolj želel.

Žan Luk Furman, 8. a

Vsak prosti čas smo zelo dobro izkoristili za druženja med fanti in dekleti, marsikje je zato preskočila tudi kakšna iskrica, med nami so se sklepala tesnejša prijateljstva. K temu so pripomogle tudi povezovalne zabavne igre, ki smo se jih igrali zadnji dan.

Manca (8. a), Ana G., Ana V. (8. c)

TEHNIŠKI DAN: ZDRAV NAČIN ŽIVLJENJA 2019

V petek, 15. 11. 2019, so imeli učenci od 4. do 9. razreda tehniški dan z naslovom Zdrav način življenja. V prvi delavnici nam je g. Stanko Polanec predstavil številne zanimive informacije o življenju čebel in njihovi pomembnosti v ekosistemu. Pod vodstvom ge. Romane Pokorn in ge. Katarine Konec smo zaplesali v ritmu energične Zumbe. Z go. Jernejo Menzinger smo se sprostili ob likovnem ustvarjanju. G. Miha Stampfer nas je seznanil z delčkom japonske umetnosti Origami. Učenci smo se zelo trudili, da bi čim bolj spretno in natančno naredili izdelek. Z go. Špelo Romih smo izvajali vaje in naloge, ki pozitivno vplivajo na naše psiho-fizično počutje. Petkovo dopoldne je minilo v prijetnem in pozitivnem vzdušju.

Učenci 4. b

O zanimivi delavnici, kjer smo se veliko in na ves glas smejali, vozili avtobus in kjer so nekateri lahko preizkusili tudi jakost svojih glasilk, so učenci povedali naslednje:

ZOJA: Najprej je gospa predstavila jogo smeha. Izvedli smo nekaj vaj, pri tem sem se zelo zabavala. Z jogo smeha se še nisem srečala.

KLEMEN: Joga je bila zabavna in zelo smešna. Ob njej sem užival in si jo želim ponoviti. Veliko smo se smejali, meni ni bilo nerodno.

ŠPELA MOJCA: Joga smeha mi je bila všeč, ker smo se lahko veliko smejali. Hodili smo po razredu in se gibali. Slišala sem, da se moramo na dan smejati vsaj 10 minut in da, če se smejiš, si življenje podaljšaš za 7 let.

TIMON: Joga smeha mi je bila zelo zabavna in smešna. Izvedel sem veliko novega o smehu in se poleg še nasmejal. Izvedel sem meni najbolj zanimivo stvar, da je smejanje zelo zdravo.

NEŽA: Joga smeha je zelo priporočljiva proti stresu. Vaje si lahko tudi sami izmislimo. Pri njej je pomembno, da se smejimo in zabavamo. Lahko jo izvajamo pred testi ali spraševanji, med odmori ali pa kar tako. Pri vsaki vaji naredimo vajo HU HU HA HA HA, HU HU HA HA HA ... Bilo je zabavno in smešno.

ARDITA: Ko je prišla učiteljica joge v razred, se mi je zdela kar smešna. Skupaj smo se smejali našim HA HA HO HO, pa ALOHI. Šli smo tudi v krog in se smejali sosedu.

Učenci 5. a

V delavnici Joge smeha smo se skupaj z go. Lidijo Haložan Zagernik pošteno nasmejali ter raztegnili obrazne mišice. Ga. Ana Plesničar je v delavnici z naslovom Za zdravo srce predstavila delovanje srca. Poudarila je tudi pomen zadostne količine spanja. V

veliki telovadnici smo se v delavnici Cirkuška pedagogika, pod vodstvom g. Nejca Špoljarja, urili v cirkuških in motoričnih spretnostih. V delavnici TPO in uporaba avtomatskega defibrilatorja smo z go. Katjo Verhovšek spoznali, kako pomagati poškodovancem. Učenci smo se preizkusili v izvajanju prve pomoči z defibrilatorjem. Dan smo zaključili v matični učilnici, kjer smo skupaj z razredničarko, go. Jasmino Vodovnik, izdelali izdelek iz odpadne embalaže.

Učenci 5. b

V delavnici To sem jaz, ki jo je vodila ga. Suzana Kovše, smo pisali o tem, kaj si želimo postati. Če se naše želje razlikujejo od pričakovanj staršev (mi bi bili športniki, starši želijo, da postanemo glasbeniki), se moramo o tem skupaj pogovoriti. Z go. Brino Meško smo v delavnici Zdravi namazi izdelali različne namaze, kot so bananin, sadni, tunin, avokadov in bučni namaz. Najbolj všeč nam je bil sadni namaz. V delavnici Za zdravo srce, ki jo je vodila ga. Maša Strojnik, smo govorili o srčni in možganski kapi, o sladkorni bolezni, boleznih srca in ožilja ter o povišanem krvnem tlaku. Izvedeli smo, kako hitro srce bije otroku in odrasli osebi ter kako moramo živeti, da ohranimo svoje zdravje. Z g. Samom Pinterjem smo se v delavnici Tenis učili prve stopnje tenisa. Zelo smo se razigrali in uživali. V delavnici Zdrava prehrana – zdravi zobje smo se z go. Katja Lenart pogovarjali o zdravi prehrani in obnovili znanje o umivanju zob. Če slabo skrbimo za ustno higieno, lahko dobimo karies ali bolezni dlesni in obzobnih tkiv. Zaradi tega nam lahko zobje tudi izpadejo. V okviru tehniškega dne smo se naučili veliko novega in koristnega.

Ciril Tome, 6. b

V delavnici Namizni tenis nam je g. Edi Ravnjak predstavil tenis. Po njegovi demonstraciji igranja smo še sami igrali namizni tenis in bili navdušeni. V delavnici Košarka nam je g. Anže Tajhar predstavil pravila in igro. Najprej smo se ogreli, nato pa smo tekmovali po skupinah. Zatem smo se razdelili v pare in metali na koš. Za konec smo odigrali še igro košarke. Ga. Bernarda Rebernak nam je v delavnici Lonček zdravja za boljše ocene ob pomirjajoči glasbi predstavila dobre plati sprotnega učenja in nam obrazložila, kako zelo pomembno je, da se znamo pravilno učiti. Nato smo si izdelali lonček zdravja, ki je vseboval navadni jogurt, kosmiče, jagodičevje, zmlete oreščke, posuli pa smo ga s temno čokolado. Ga. Jelena Moro nam je v delavnici Prehrana mladostnika predstavila zdravo prehrano – kaj mora zdrav obrok vsebovati in število dnevnih obrokov. Sestavo zdravih krožnikov smo spoznali tudi z modeli sadja, zelenjave, kosmičev, vode in sokov. Delavnico To sem jaz je vodila ga. Katja Holobar. Na prazen list papirja smo z zaprtimi očmi narisali sebe. Potem smo prejeli delovni list, sledili navodilom in izpolnili vse točke. *Tinkara Soršak, 7. a*

V delavnici To sem jaz, ki jo je izvajala ga. Dragica Taks Rutar, smo se pogovarjali o sebi, popravljanju naših napak in o tem, kako se odzvati na različne dogodke v naših življenjih. Ga. Dragica nam je med drugim povedala da, če hočemo imeti dobro mnenje o drugih, moramo imeti tudi dobro mnenje o sebi, kar pomeni, da se moramo imeti radi. Drug za drugega smo zapisali dobre lastnosti (telesne in značajske) ter se urili v odzivanju na različne dogodke. V delavnici Za zdravo srce, ki jo je izvajala ga. Sabina Šarič, smo spoznali zgradbo in delovanje srca ter pomen zdravega načina življenja za zdravo srce. Izvedeli smo, kdaj in zakaj je uživanje maščob škodljivo za naše ožilje. V delavnici Boks nam je g. Damjan Šel pokazal šest osnovnih udarcev pri boksu in opremo, ki jo uporabljamo pri tem športu. Kasneje smo si lahko tudi nadeli boksarske rokavice in vadili v parih. V delavnici Streljanje nam je g. Tine Fevžer predstavil streljanje z zračno puško. Na strelišču smo se preizkusili v streljanju z zračno puško v tarčo, ki smo jo lahko odnesli s seboj za spomin. V Pevski delavnici, ki sta jo vodili ga. Janja Stampher in ga. Kaja Bicskey, smo peli pesmi Joyful, Joyful Lord we adore you ter Ne ouri ne sejaj. Tehniški dan je potekal odlično. V delavnicah smo se tako učili kot zabavali.

Žan Detiček, Erazem Ercek, 9. a in Domen Marguč, 9. b

150-LETNICA PERIODNEGA SISTEMA IN MEDNARODNO LETO PERIODNEGA SISTEMA

UNESCO je leto 2019 razglasil za Mednarodno leto periodnega sistema elementov, in sicer z namenom spodbujanja naravoslovnega izobraževanja, izboljšanja kakovosti življenja in napredka na področju raziskav.

Leta 1869 je ruski kemik Dimitrij Ivanovič Mendeljejev (1034–1907) na osnovi kemijskih in fizikalnih lastnosti razporedil 63 tedaj poznanih elementov v preglednico, ki jo danes imenujemo periodni sistem elementov.

Center KemikUm je v petek, 20. septembra, organiziral mednarodno konferenco »Periodni sistem včeraj, danes, jutri.« Na njej so učenci 9. a in 9. b razreda ter njihova učiteljica predstavili svoje aktivnosti – didaktične igre pri vsebinskem sklopu Elementi v periodnem sistemu.

Učenka Ajša Sivka je izdelala SPOMIN, učenca David Špes in Žiga Žnidaršič Pušnik sta izdelala svojo igro KEMIJA ROYAL, učenca Domen Marguč in Matej Pušnik pa igro BRAINBOX KEMIJA.

Vsi učenci so sodelovali pri pripravi igre LASTNOSTI ELEMENTOV, učiteljica Urša Ribič Hribnik pa je po ideji ge. Katje Kranjc pripravila igro POTAPLJANJE LADJIC. Nekaj utrinkov si lahko ogledate v priloženem video posnetku. Za pomoč pri pripravi aktivnosti se zahvaljujemo tudi ge. Tini Esih in g. Mihaelu Stampferju.

Vabimo vas, da si ogledate različne interaktivne periodne sisteme: Dinamični periodni sistem, Interaktivni periodni sistem ECHA ali periodni sistem Royal Society of Chemistry (Visual Elements Periodic Table by RSC na <http://bit.ly/rGmSth>).

Učenci 9. a in 9. b

PRIZNANJE ZAVODA ZA ŠOLSTVO RS ZA PRISPEVEK V PEDAGOŠKEM FORUMU OB DNEVU JEZIKOV

V šolskem letu 2018/2019 smo na naši šoli ob dnevu jezikov pripravili jezikovno tržnico, kjer smo predstavili deset jezikov, ki na takšen ali drugačen način živijo na naši šoli. Z našim prispevkom smo se udeležili tekmovanja in bili izbrani med deset najboljših v Sloveniji. Nagrado smo prejeli v sredo, 25. septembra 2019, v Hiši evropske unije v Ljubljani. Nagovoril nas je minister za šolstvo, Jernej Pikalo, ogledali pa smo si lahko tudi jezikovne tržnice treh šol, in sicer OŠ Josipa Vandota Kranjska Gora, OŠ Davorina Jenka Cerklje na Gorenjskem in OŠ Puconci. Še naprej bomo opominjali na pomen učenja jezikov in spodbujali večjezičnost.

SLAVNOSTNA PODELITEV CAMBRIDGE ENGLISH CERTIFIKATOV 2019

V petek, 27. 9. 2019, je na OŠ Ob Dravinji v okviru prireditve ob dnevu jezikov potekala slavnostna podelitev Cambridge English certifikatov. Podelil jih je predstavnik jezikovne šole Mint iz Ljubljane, g. Jan Filip Nagel, ki je naše učence spoznal že med izpitom kot mednarodni izpraševalec. Ponovno je poudaril, da je presenečen nad velikim jezikovnim znanjem otrok in pozitivno energijo šole.

Vsem prejemnikom certifikata ponovno čestitamo.

OBISK HIŠE NOVIC in RADIA ROGLA

V sredo, 25. 9. 2019, smo se mladi novinarji, ki obiskujemo izbirni predmet šolsko novinarstvo, odpravili v hišo Novic in Radia Rogla. Takoj ob prihodu nas je z velikim navdušenjem pričakal gospod Aleš Mrzdovnik in nas prijazno sprejel. Najprej nam je razkazal tajništvo in povedal, da ljudje sem prinesejo izgubljene predmete, obvestila o pogrešanih živalih in

predajo radijske voščilnice. Nato smo si ogledali studio, poslušali in tudi videli, kako izgleda, ko si v etru v živo, ter spoznali, kako se upravlja z mešalno mizo. Ogledali smo si pisarne, v katerih izdelujejo dizajne za novice, sejno sobo, v kateri imajo sestanke, in sobe za obdelavo zvoka. Direktorica radia, gospa Valerija Motaln, nam je predstavila delo novinarja in nas seznani, kako nastane časopis. Povedala nam je, kako pomembno je delo novinarja in kako lahko postaneš dober novinar. Obisk radijske in časopisne hiše je bil zelo zanimiv in poučen.

Eva Kovše, 8. b

URBANI SPREHOD Z DUŠO

V petek, 27. 9. 2019, smo se predstavniki šolske skupnosti in učenci, ki obiskujemo izbirni predmet šolsko novinarstvo, udeležili Urbanega sprehoda z dušo po Slovenskih Konjicah. Pot se je začela na Starem trgu, pred obnovljeno pisarno TIC-a, kjer nas je pozdravila gospa Tjaša Kangler. Sledil je postanek pred stavbo današnje cvetličarne, kjer je bila nekoč pošta. Nad slednjo naj bi se rodil Ivan Minatti. Učiteljica Tina Esih je obiskovalcem dogodka razložila, da je ta točka ena izmed sestavnih delov literarno-zgodovinske poti Po Minattijevih stopinjah, ki bo od marca 2020 na voljo obiskovalcem Slovenskih Konjic. Učiteljica Valentina Volavšek pa je skupaj z nadobudnimi učenci naše šole pripravila čudovito recitacijo ene izmed številnih Minattijevih pesmi. Pot smo nato nadaljevali do obnovljene stare tržnice, preurejene v sodobno parkirišče, ter do nove pridobitve našega mesta – otroškega igrala zipline. Le-tega smo takoj preizkusili, po »dolgi« vožnji pa je prav prijal požirek zelo okusne vode iz novo zgrajenih pitnikov. Predzadnja točka našega sprehoda je bila izposojevalnica koles Kolesce, ki je uporabnikom v Konjicah na voljo kar na štirih lokacijah. Sledil je še postanek pred novim prostorom KAŠ-a, ki je glavni organizator odmevne tekaške prireditve Konjiški maraton. Polni vtisov smo se vrnili pred pisarno TIC-a, kjer smo prisluhnili ubranim glasovom pevcev našega šolskega pevskega zbora, ki deluje pod vodstvom učiteljice Janje Stampfer. Preden smo krenili nazaj proti šoli, smo si privoščili drobne prigrizke, učiteljice pa so preizkusile Minattijevo kavo.

Jaka Leskovar in Tia Godec, 8. b

OBISK UČENCEV IZ SRBIJE

V petek, 18. 10. 2019, smo na naši šoli gostili učenke in učence iz Srbije. Za njih smo pripravili kratek kulturni program. Prireditev sva vodila jaz in naša sedmošolka Marija, ki se je pred dvema letoma v Slov. Konjice preselila prav iz Srbije, sedaj pa še drugo leto obiskuje OŠ Ob Dravinji. Marija je vodila prireditev v srbskem jeziku. Obiskovalcem sva nato predstavila šolo, jih seznanila s številom učencev, učiteljev in oddelkov na šoli ter z aktivnostmi, ki se pri nas dogajajo med šolskim letom. Povedala sva, da našo šolo obiskuje kar nekaj otrok iz tujega govornega območja, ki se pri nas dobro počutijo. Ker je bila ravnateljica službeno odsotna, je goste pozdravila njena pomočnica, gospa

Petra Paradižnik. Naš otoški pevski zbor pa jim je zapel dve pesmi. Na koncu programa smo goste povabili na sprehod po šoli.

Timotej Polenek, 8. b

ZBIRALNA AKCIJA HRANE Z DALJŠIM ROKOM TRAJANJA

V sklopu svetovnega dneva hrane in dobrodelne akcije Drobtnica smo na šoli zbirali hrano z daljšim rokom trajanja. Zbrali smo kar dve polni škatli različne hrane, ki jo bomo podarili Območnemu združenju Rdečega križa. Hvala vsem, ki ste sodelovali in podarili svoj prispevek.

Mentorica Rdečega križa: Suzana Kovše

KAKO SO RAČUNALI V STAREM VEKU – delavnica

V torek, 15. 11. 2019, je potekala delavnica z naslovom Kako so računali v starem veku, pod vodstvom učiteljice Jane Novak Vehovar. Delavnica je bila namenjena nadarjenim in vedoželjnim učencem, večja pa je bila udeležba slednjih. Na zanimiv in drugačen način smo spoznavali, kako so računali ljudje pred nami. Spoznali smo množenje in deljenje v starem Egiptu, kitajsko grafično množenje, žaluzijo ter kronograme. Razmišljali smo, kakšni so bili ti postopki za računanje v primerjavi z današnjimi. Vsi smo se strinjali, da so si med seboj zelo različni, da so domiselni in zanimivi za reševanje. Vsekakor pa bi z njimi porabili veliko več časa, kot če uporabimo sodobne metode računanja. Med vsemi postopki računanja se nam je zdelo najtežje »staroegipčansko deljenje«. Sam postopek deljenja je precej zapleten, ampak zdelo se nam je prav osupljivo, da na koncu, kljub nenavadno pridobljenemu rezultatu, vedno dobimo pravilno rešitev.

Pri izbiri najbolj zanimivega postopka je bilo nekaterim bolj všeč »kitajsko grafično množenje«, nekaterim pa »žaluzija«. Tehniki sta si med seboj zelo različni, obe pa povezuje to, da si pri računanju ne pomagamo zgolj s tabelo, ampak postopek, s katerim pridemo do rezultata, predstavlja neke vrste umetnino.

Delavnica se nam je zdela zanimiva in drugačna. Prav gotovo bomo te postopke delili z drugimi, da jih seznanimo z računanjem v starem veku, kjer kljub enostavnemu in posplošenemu računanju dobimo pravi rezultat.

DROBTINICA 2019

V soboto, 19. 10. 2019, je v Slovenskih Konjicah potekala že 19. tradicionalna humanitarna akcija Drobtinica, na kateri je sodelovala tudi naša šola. Na naši stojnici, ki je stala pri trgovini Mercator, so učenci v zameno za prostovoljne prispevke ponujali kruh, pecivo in še mnogo drugih domačih dobrot. S pridnim delom smo zbrali kar 628 €, ki jih bomo v šolskem skladu porabili za plačilo toplih obrokov učencev iz socialno ogroženega okolja. Zahvaljujemo se

učencem, ki so pomagali na stojnici. To so bili: Nik Bezovnik in Tinkara Soršak iz 7. a razreda ter Nela Jelenko iz 8. a. Iskrena hvala vsem, ki ste se ustavili pri naši stojnici in darovali za šolski sklad.

PRVI PLANINSKI POHOD

V četrtek, 17. 10. 2019, smo se z učenci, ki obiskujejo planinski krožek, v popoldanskem času odpravili na 1. planinski pohod v tem šolskem letu. Pot pa nas je vodila izpred šole čez Škalce, Gračič, Radano vas, Dobrovlje, Dobravo pri Konjicah in nazaj do šole. Bili smo zelo pridni, saj smo naredili kar 15.000 korakov in prehodili skoraj 10 km. Učence je za nagrado med pohodom obiskal tudi škrtat. Skril jim je zaklad, ko pa so ga našli, so najprej odgovorili na vprašanja, nato pa so se z njim še posladkali. Prijetno utrujeni smo se vrnili domov. Učenci so zagotovili, da naslednjič spet pridejo.

Mentorici planinskega krožka

NOVIČKE IZ PODALJŠANEGA BIVANJA

Šola je s septembrom ponovno odprla svoja vrata. Razveselili smo se že znanih obrazov, novih prijateljev, tudi zrasli smo nekaj centimetrov in postali zrelejši. Med nas pa smo sprejeli tudi nove, mlade nadobudneže, ki so kaj hitro spoznali in vzljubili naše urice po končanem pouku. Jesen je letos čudovita, saj kar kliče po naravi in svežem zraku. Tudi sonce se nam smeje in nas razveseljuje, tako da razposajani in polni energije skoraj vsak šolski dan z veseljem rajamo na našem šolskem igrišču in v parku, kjer imamo odličen poligon za gibalne aktivnosti ter igro na prostem. Jesen nam je poleg nadvse prijetnega vremena ponudila veliko ustvarjalnega materiala, ki smo ga našli kar v šolskem parku ter ga izkoristili za jesensko dekoracijo in kreativne izdelke. Prekrasen ponedeljekov dan smo izkoristili za kosanje piknik, pekli smo kostanje in se sladkali s čajem. Čas v bivanju seveda izkoristimo tudi za domačo nalogo.

Letos nadaljujemo s fit OPB-jem in vsi že komaj čakamo na tedensko uro športne zabave. V kolikor nam je vreme malo manj naklonjeno, se z veseljem odpravimo v telovadnico, kjer sprostimo svojo odvečno energijo, sodelujemo med seboj in si pomagamo pri različnih gibalnih nalogah. Čas se najde tudi za risanje in prebiranje pravljic, za kocke in sestavljanke ter različne družabne igre, kjer lahko razvijamo svojo domišljijo, se družimo s sošolci ter prijatelji.

TUDI V ZIMSKEM ČASU NE POZABIMO NA PTICE

Pozimi, ko našo pokrajino prekriva sneg, je prav, da ne pozabimo na ptice, za katere je zima še posebej težko obdobje za preživetje. Če pa jim nastavimo v ptičjo hišico nekaj hrane, slednje ne bodo lačne, mi pa jih bomo lahko zadovoljno opazovali.

V ta namen župan Slov. Konjic, Darko Ratajc, vsem javnim zavodom (šolam in vrtcem) v naši občini razdeljuje ptičje hišice, ki so jih izdelali v Varstveno-delovnem centru Sonček v Slovenskih Konjicah. Slednji v našem mestu sicer deluje kot enota regijskega zavoda VDC Šentjur, njegovi varovanci pa se, ob pomoči strokovnih delavcev, s svojim delom skušajo čim bolje umestiti v okolje, v katerem se nahajajo.

Tudi naša šola je prejela dve takšni hišici, zato smo županu in vsem, ki so pomagali pri izdelavi le-teh, še posebej hvaležni. Najbolj veseli pa so hišic zagotovo učenci 1. triletja, ki bodo tako celo zimo opazovali ptice, ki se bodo v naših ptičjih hišicah veselile pojedine.

Ulrik Lebničnik Trstenjak

ANGLEŠKI JEZIKOVNI TABOR 2019

V petek, 22. 11. 2019 in soboto, 23.11. 2019, se je na podružnični šoli Tepanje odvijal že tretji jezikovni tabor, ki je potekal v okviru mednarodnega projekta Večjezičnost. Udeležilo se ga je štirideset učencev Osnovne šole Ob Dravinji. Letos je jezikovni tabor potekal v znamenju štirih držav: Kitajske, Madžarske, Španije in države starih Rimljanov. Tabor je bil zasnovan tako, da so učenci poleg jezikovnega znanja spoznali tudi kulturo omenjenih držav, način oblačenja, se seznanili z navadami, kulinariko ... Na družabnem večeru so se pomerili v znanju in tematsko obarvanih igrah. V petek nam je Anja Marguč pripravila čudovito predavanje o Kitajski. Pred

spanjem pa so učenci uživali še v predavanju učitelja Roberta Zrneca o Madžarski in Španiji. Za eno noč so se blazine v telovadnici spremenile v naše postelje. Megleno sobotno jutro so učenci pregnali s telovadbo in z aktivnostmi na igrišču ter se po krepkem zajtrku podali na jezikovne delavnice, kjer so spoznali osnove latinščine, španščine, madžarščine in kitajščine. Ildiko Kovač, Alenka Ungar, Patricija Korošec in Matej Prevc so bili povabljeni zunanji sodelavci, ki te jezike zelo dobro poznajo in jih vsakodnevno uporabljajo pri svojem delu. Za naše učence so pripravili zanimive in dinamične jezikovne delavnice, ki so zaokrožile letošnji 3. jezikovni tabor. Po kosilu so si učenci izmenjali zaključne vtise o taboru in prejeli priznanja za sodelovanje. Prijetno utrujeni, a zadovoljni in polni vtisov smo se odpravili domov. In že razmišljamo o naslednjem taboru prihodnje leto.

VESELJE DO ZNANOSTI

V mesecu novembru se je nekaj devetošolcev udeležilo prireditve Veselje do znanosti na Gimnaziji Celje – Center. V uvodnem delu prireditve smo si ogledali večkrat nagrajeni avtorski projekt dramskega igralca in voditelja oddaje Male sive celice Nika Škrleca Naj gre vse v π ali kako sem si zapomnil 3141 decimal. Nato smo bili aktivni v delavnicah Boom cevi, Skrivnostni NITINOL – žica, ki ima spomin, Energijska vrednost oreščkov, Reliefne oblike in Kemijska delavnica (izdelovanje naravnih čistil). Ob koncu smo dobili še balone, napolnjene s helijem.

Ajša Sivka, 9. b

Všeč mi je bilo, ko nam je Nik Škrlec v predstavi na zanimiv način (skozi zgodbo) predstavil palačo znanja – metodo, s katero si je zapomnil 3141 decimal števila π . Zanimiva je bila tudi glasbena delavnica z Boom cevmi. Navdušila nas je projekcija reliefa, s pomočjo katere smo upodobili otoke v morju, morsko obalo in fjorde.

Ulrik Lebeničnik Trstenjak, 9. a

Moj vtis o GCC je naravnost fantastičen. Delavnice so bile skrbno pripravljene. Profesorji niso »zateženi«. Tudi smeha ni manjkalo.

Jošt Drobne, 9. a

SLADKI PODPURI, KOPALNE KROGLICE IN OBARVANA SOL ZA KOPEL

V petek, 6. 12. 2019, so si vedoželjni učenci v različnih delavnicah lahko pripravili delavnici sladki podpuri, kopalne kroglice in obarvano sol za kopel. Kot je razvidno s fotografij, so ob tem nadvse uživali.

PRAZNIČNO USTVARJANJE IN POGUM

V sredo, 4. decembra 2019, so na pobudo ge. Jane Novak Vehovar učenci in učiteljice predmetne stopnje, ki jim je praznični čas še posebej pri srcu, radi ustvarjali in hkrati razmišljajo trajnostno, prevzeli pobudo in uresničili idejo v delavnici noveletnega ustvarjanja. Medse so povabili tudi go. Manico Vrhovšek, mamo ene izmed učenk na OŠ Ob Dravinji, saj je že v preteklosti več let sodelovala s šolo in pomagala pri uresnitvi ustvarjalnih idej.

Učenci so se v okviru projekta POGUM (Podjetnost Gradnik za Upanja Mladih) kot tudi znotraj pouka pogovarjali, kako delovati trajnostno. Podali so pobudo, da bi tudi letos radi izdelovali praznično okrasitev iz odpadnega materiala – natančneje iz odpadnih plastenkov, kosov blaga, prav tako pa so si ostale naravne materiale (storže, žir, šipek ipd.) priskrbeli sami.

Letos so tako izdelovali praznično dekoracijo, ki lahko krasi prav vsak dom. Najprej so plastenko prerezali, saj so potrebovali njen zgornji del. Nato so iz kartonske podlage odrezali krog in ga okrasili. Na imitacijo snega so dodali storže, zelenje in ostale okraske. Vse skupaj so nato pokrili s plastenko, da je vse videti še bolj praznično, pa so dekoraciji dodali barvne trakove, noveletne bučke ali druge okraske.

Gospa Vrhovšek jih je pohvalila in povedala, da se na OŠ Ob Dravinji vedno rada vrača, saj so ji vseh ustvarjalnost in ideje učencev, hkrati pa je zadovoljna, ko vidi, kako pozitivno vpliva druženje in sodelovanje med generacijami na počutje posameznika.

Z nasmejanimi obrazi, drobno pozornostjo in preprostim hvala so se ji učenci zahvalili za pomoč in podporo, njihove dekoracije pa bodo zagotovo našle prostor v praznično okrašenih domovih.

TEKMOVANJA

TEKMOVANJE MALE SIVE CELICE 2019

V sredo, 11. 9. 2019, je na III. OŠ Celje potekal regijski izbor televizijske oddaje Male sive celice. Tekmovanja se je udeležilo 37 ekip, ki so jih sestavljali učenci sedmih, osmih in devetih razredov. Med njimi sta bili tudi dve ekipi naše šole, in sicer v sestavi: Urh Hlačar in Vid Iršič iz 7. c razreda, Dominik Plohl iz 8. a, Blažka Mlakar iz 8. c razreda, Ulrik Lebeničnik Trstenjak iz 9. a ter Žiga Pušnik Žnidaršič iz 9. b razreda.

Obe ekipi sta pokazali zelo široko znanje. Še posebej pa se je izkazala ekipa, v sestavi: Urh Hlačar, Dominik Plohl in Žiga Pušnik Žnidaršič. Postali so regijski prvaki in se uvrstili v televizijsko oddajo. Druga ekipa (Vid Iršič, Blažka Mlakar in Ulrik Lebeničnik Trstenjak) pa se je na pisnem delu uvrstila med prvih deset.

Iskrene čestitke obema ekipama, saj sta pokazali široko razgledanost in veliko splošnega znanja.

V sredo, dne 6. 11. 2019, pa se je 35 učencev skupaj z učiteljicami in ravnateljico ob enajsti uri dopoldne odpravilo v Ljubljano, kjer so se na RTV Slovenija udeležili snemanja priljubljene mladinske oddaje Male sive celice. Za tako edinstveno izkušnjo se lahko zahvalijo **Urhu Hlačarju** iz 7. c-razreda, **Dominiku Plohlu** iz 8. a-razreda in **Žigi Žnidaršiču Pušniku** iz 9. b-razreda, ki so v regijskem izboru »pometli« s konkurenco ter nam po nekaj letih, odkar naša šola sodeluje v izborih, ponovno omogočili nastop v oddaji. Vsi trije fantje so pokazali ogromno mero znanja, spretnosti, hitrosti in, kar je zelo pomembno, borbenosti do samega konca »tekme«. Pri tem so jih

več kot odlično spodbujali navijači s tribun, ki so, kot se spodobi, navijali glasno, korektno ter ploskali tudi nasprotnikom. Žal je s kančkom sreče in z zgolj osmimi točkami razlike zmagala Osnovna šola Kajetana Koviča iz Poljčan. V očeh naših tekmovalcev je bilo po koncu oddaje mogoče videti kar precejšnjo mero razočaranja, kar pomeni, da so bili s srcem pri stvari, da so si resnično želeli zmage. Žal je v tekmovanjih vedno tako, da nekdo zmagaja, drugi izgubi, vendar pa smo ta dan zmagali tudi mi – že sama uvrstitev na snemanje je bila neverjeten uspeh, na katerega smo izredno ponosni. Iskrene čestitke fantom, navijačem in mentorici, gospe Anici Vehovar.

Male sive celice so na sporedu vsako soboto ob 9.20. Priporočamo ogled, saj se lahko ob tem veliko naučite.

ZMAGOVALNA EKIPA TABORNIKOV RODU BELEGA KONJA

V soboto, 12. oktobra 2109, so se v Celju srečali taborniki iz vse Slovenije. Pomerili so se na tekmovanju, imenovanem Grajska orientacijska fešta. Med triindvajsetimi ekipami v kategoriji mlajši GG sta bili tudi dve ekipi Rodu belega konja iz Slovenskih Konjic. V štiričlanski ekipi – Orli 1, ki je premagala vso konkurenco in zasedla 1. mesto, sta bila tudi učenca naše šole, in sicer Jošt Klančnik iz 7. in Luka Gorinšek iz 8. razreda. Druga ekipa, v kateri so bili Ema Grubelnik, Maks Grubelnik, Tia Florjan, Urh Hlačar in Klemen Rožič, pa je zasedla 7. mesto.

ŠOLSKO TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE 2019/2020

Letošnje tekmovanje za Cankarjevo priznanje je potekalo pod skupnim naslovom Jaz, ti, mi vsi – Le pogumno, le za mano ...

Šolskega tekmovanja, ki je za učence od 4. do 9. razreda potekalo 12. novembra 2019, se je udeležilo **74 učencev** iz matične šole in podružnice Tepanje. Učenci so svoje književno znanje in lastno ustvarjalnost pokazali v razlagalnem spisu. Na tekmovanje so se dobro pripravili, najboljših 29 bralcev pa je usvojilo tudi bronasto Cankarjevo priznanje.

Najuspešnejši tekmovalci – **Blažka Mlakar iz 8. c, Dominik Plohl in Manca Levart iz 8. a ter Ambrož Levart iz 9. a in Lena Pekošak iz 9. b**-razreda – bodo našo šolo zastopali tudi na območnem tekmovanju, ki bo 9. januarja v Zrečah.

Vsem dobitnikom bronastih Cankarjevih priznanj čestitamo za doseženi uspeh in jim tudi v nadaljevanju želimo veliko bralnih užitkov in novih spoznanj ob branju, tekmovalcem na območnem tekmovanju pa čim več razmišljanj in ustvarjalnosti ob leposlovnem delu ter tudi uspešno zastopanje naše šole. Čestitke veljajo tudi vsem mentorjem, ki so pripravljali učence na tekmovanje in jih spodbujali pri branju.

Vodja šolskega tekmovanja: Valentina Volavšek

INTERVJU Z ANJO ŠTEFAN

V četrtek, 17. oktobra 2019, je našo šolo obiskala priljubljena znana in priznana pisateljica, pesnica in pravljíčarka Anja Štefan. Prijazno se je odzvala tudi vabilu na srečanje v bolj osebni, »intimni« zasedbi ali kot radi rečemo, na štiri oči, ter odgovorila na številna vprašanja naših zvedavih, na trenutke pa tudi radovednih šolskih novinarjev.

V krogu družine ste baje radi peli in si pripovedovali zgodbe. Katere pesmi ste imeli najraje?

To je bilo tako: moji starši so doma s Tolminskega, mi smo živeli pa blizu Nove Gorice, v Šempetru pri Novi Gorici in smo, ker je bil takrat, ko sem bila še jaz majhna, v Tolminskem še kar hud potres, hodili gor pomagat. In ker je bilo meni v avtu rado slabo, smo potem ves čas peli. Ko smo se usedli v avto, smo začeli peti in smo peli vso pot do Tolmina oziroma Kobarida, od koder je bila mama. Tako sem znala kar precej pesmi, če si predstavljate, da po poti gor poješ dobro uro, ker takrat se je vozilo še bolj počasi, pa še nazaj. To se nabere kar dosti enih pesmi. Vem, da mi je bila zelo všeč ena koroška pesem, Pojdem v rute, ki je kar zahtevna. Tudi pesmica Mrzel veter tebe žene drobna ptíčica od nas, ki ni čisto ljudska ampak je ponarodela, se mi je zdela lepa, kasneje pa mi je bila všeč tudi pesem Vsi so prihajali. Teh se zdaj najbolj domislim, ampak precej pesmi mi je bilo všeč.

S pravlíicami ste se srečevali že v otroštvu. Je morda to vplivalo na vaše delo?

Ja, gotovo je vplivalo. Sem imela srečo, kar sem povedala že večkrat ob različnih priložnostih, da je v isti hiši, to je bila taka velika hiša z več stanovanji, živelá tudi ena stara ženica, ki smo ji rekli kar stara mama. Ona je imela precej knjig z ljudskimi pravlíicami, ne samo slovenskimi temveč tudi kitajskimi, korejskimi, vse mogoče pravlíice je imela, in nam je te vedno, ko smo prišli k njej, brala. Smo kar rekli: »Stara mama, smo prišli na pravlíice.« In je vse odložila in nam jih brala. Tako da jaz imam res take bogate spomine na mnogo dobrih zgodb tistih časov in mislim, da se tako ena taka ljubezen do tega res že takrat zasidra. To pa ne pomeni, da kdo, ki v otroštvu ni bil tako negovan in sreča pravlíice šele kasneje, ne bi mogel imeti rad pravlíic.

Kakšna učenka ste bili v osnovni šoli in ali ste se že takrat ukvarjali s pisanjem?

Jaz sem bila v osnovni šoli kar pridna učenka, odlična, edino v 2. razredu sem bila prav dobra, ker sem imela slovenščino 3. To je bilo zato, ker sem dislektična, to pomeni, da imam težavo, da menjam črke, o tem pa se takrat še ni tako na široko govorilo. Brala sem počasi, z napakami, z napakami pisala. Učiteljica, ki je

bila kar precej stroga in nerazumevajoča za take reči, je ocenila, da se ne potrudim dovolj. Potem, od tukaj naprej, sem imela zmeraj težave z branjem, vendar sem k sreči imela dovolj dober spomin, da moje težave potem niso več tako močno opazili in so me na šoli radi porabili za recitiranje, šolsko glasilo, šolski radio. Sem pa morala vse take reči vnaprej prebrati, da je šlo gladko, kar tako na prvo pa nisem znala gladko brati.

Katera oseba je najbolj vplivala na vaše življenje in kako oziroma zakaj prav ta oseba?

To pa težko rečem samo eno osebo. Gotovo so na začetku to starši in moja mama in tata – mi na Primorskem rečemo očetu tata – sta mi res dala dosti take popotnice, ki me je bistveno oblikovala, na primer že to, kar sem prej rekla, da smo peli v avtu. Dosti smo se gibali v primarnih okoljih, po tolminskem podežlju, imela sem veliko stika s tradicijo na različne načine in mislim, da je bilo to zame zelo pomembno. Pa tudi delovne navade in te reči, ki so bistvene za katero koli smer se odločiš v življenju, so prišle od njiju. Potem pa sem skozi življenje imela pa še nekaj takih ljudi, ki so bistveno vplivali name, recimo moja srednješolska učiteljica slovenščine, Manja Marcina, je bila zelo pomembna zame, se še zdaj druživa in sva prijateljici. Potem kasneje so bili tudi ljudje, ki morda niso bili tako trajno pomembni zame, ampak pomembni pa toliko, da so mi dali prostor, delo, ko sem začela svoje delo ustvarjat. Tu je bila Metka Zobec, ki mi je, ko sem čisto mlada začela pripovedovati, omogočila, da sem v eni šoli za dijake to učila in je bilo zame zelo pomembno, da sem se lahko vsaj malo preživljala s tem, kar sem delala, da sem nekaj zaslužila. In hkrati takratna moja prva urednica na Cicibanu Nataša Bucik je bila tudi zelo pomembna zame, da me je opogumljala, kar se pisanja tiče. In potem sta bila tukaj še dva človeka, ki se ju sedaj spomnim, to sta Milko Matičetov, ki je za mojo pot pomemben kar se pravlíic tiče, in Kristina Brenkova, ki je pomembna, kar se pisanja tiče. Me je znala zelo razumeti in vedno izreči prave besede, če sem jih kdaj rabila.

Zakaj vam je, glede na to, da ste študirali slovenščino in angleščino, bil bolj blizu študij slovenščine?

Ne vem, zakaj, ampak to je bilo ves čas tako. Pravzaprav zdaj, ko pogledam nazaj, sploh ne vem, zakaj sem vpisala angleščino. Takrat se odločaš malo po pameti, malo pa tudi po naključjih, po tem, kam gredo tvoji prijatelji, o čem se takrat v razredu največ govori in tako se nas je kar nekaj odločilo za angleščino. Mislim, da bi bila čisto zadovoljna tudi, če bi izbrala etnologijo ali pa kaj gledališkega, razmišljala sem celo o dramaturgiji, čeprav niti nisem dobro vedela, kaj to sploh je. Ampak sedaj, ko pogledam nazaj, sem zelo zadovoljna, da sem študirala to, kar sem. Slovenščina mi je bila v oporo, vam je slovenščina všeč? Malo ja, malo pa tudi ne. Zato ker mogoče še ne znate tako jasno videti, kako je to v

redu, da se lahko tako svobodno giblješ v svojem jeziku, da veš, kaj je prav, potem pa se odločaš, ali bom govorila čisto tako, kot pravi pravopis, ali pa bom kakšne besede po svoje obračala. In meni je v redu, da imam dovolj znanja, da sem lahko tako svobodna v svojem jeziku. Angleščina pa tudi prav pride, čeprav sem jo, glede na to, koliko sem jo znala, precej pozabila in jo moram spet malo prebuditi.

Kako to, da ste za magistrski študij izbrali ravno folkloristiko in zakaj ste se odločili za zapis ljudskega slovstva, natančneje ljudskih pravljic?

Zato sem se odločila za ta študij, ker se mi je zdelo, da mi manjka znanje s tega področja. Želela sem se ukvarjati z ljudskimi pravljicami – takrat sem že začela pripovedovati – in sem videla, da pravzaprav ne vem točno, kaj v zvezi z ljudskimi pravljicami smem. Takrat ni bilo tako jasno, kaj je pripovedovanje. Nekateri so mislili in so mi tudi govorili, da pripovedovati pomeni naučiti se na pamet iz knjige. Mene pa je zanimalo, kako so stari ljudski pripovedovalci pripovedovali in sem želela tudi jaz delovati na ta način, da postanem zadosti vešča, usposobljena za to, da bom lahko res sproti podajala zgodbo, glede na to, koga imam pred sabo. Recimo, danes sem pripovedovala na vaši šoli in v prvi skupini je pozvonil zvonec, ko je ostalo še kar nekaj pravljice. Ker sem pripovedovalec, sem vedela, da moram pohiteti, se moram prilagoditi situaciji, ljudem, ki jih imam pred sabo, časovnim omejitvam ali pa kakšnim drugim motnjam.

Zakaj ste se odločili postati profesionalna slovenska pripovedovalka?

Ene stvari se zgodijo tako, da pravzaprav niti ne veš, ali si se nekega dne prav to zavestno odločil, ampak je bolj tako, da hodiš svojo pot, kot se ti odpira delo in te stvari zanimajo. Mene je zanimalo pripovedovanje, zanimalo so me stare ljudske pripovedi, iskala sem možnosti, priložnosti, da bi to lahko delala, in tako je iz vsega tega postopoma nastalo to moje delo.

Ste imeli kot profesionalna pripovedovalka kakšno zanimivo izkušnjo ali pripetljaj, ki se vam je vtisnil v spomin?

O, ja, imam precej takih doživetij, ker ko pripovedujem, stojim pred ljudmi in jih vidim. To je drugače kot igralci, ki govorijo na odru bolj eden drugemu (razen pri monodrami). Ljudje poslušajo in velikokrat se zgodi, da kdo stopi k meni in mi kaj pove.

Kdo vas je navdihnil za izvedbo pripovedovalskega festivala?

To se je zgodilo pa tako, da sem kar nekaj let zapored pripovedovala v Cankarjevem domu pred novim letom in takrat je tam potekala taka večdnevna prireditev, ki so ji rekli Pravljčni svet Cankarjevega doma. In so me opazili, da v redu pripovedujem, in je gospa, ki je takrat vodila humanistično dejavnost, eno izmed področij v Cankarjevem domu, Olga Butinar Čeh, rekla: »Kaj pa

če bi mi iz tega naredili nekaj več?« Začeli sva delati skupaj najprej enodnevno pripovedovalsko dogajanje, iz tega pa je nato nastal festival.

Kje dobite navdih za pisanje pravljic oziroma od kod ga črpate?

Jaz mislim, da navdih prihaja iz tega, kar živiš, in iz tega, kar premišljuješ, včasih iz kakih srečanj z ljudmi, včasih, ko koga opazuješ, včasih, ko se tebi kaj zgodi, včasih, ko kaj premišljuješ za nazaj. Ob tem se porajajo neke misli, iz katerih se rodijo pesmice ali pravljice.

Kje ste dobili ideje za vse svoje neštete uganke?

Uganke sem pa res delala tako, da sem pogledala okoli sebe in si rekla: »Aha, miza, kakšna bi bila uganke o mizi?« Ali pa sem pomislila, katere stvari so otrokom najbližje. Majhni otroci imajo radi zajčka, muco, ježa, miško, gozdne živali ... potem pa sem že razmišljala, česa še nisem dala v uganke, da nisem pisala več uganek o isti stvari. In tako so nastale.

Komu svoja besedila najprej pokažete oziroma izročite v branje?

To je bilo pa različno: včasih sem jih pokazala svojemu možu in jih prebrala, ko so bili moji otroci majhni, sem jih dostikrat kar sproti povedala njim – posebno pesmice, uganke sem tudi vse najprej zastavljala njim, zdaj pa dostikrat pravljice pokažem najprej svoji urednici, s katero se zelo dobro razumem.

Zakaj ste se odločili za sodelovanje z revijama Ciciban in Cicido ter kako sploh izgleda tako sodelovanje?

Odločila sem se, ko sem izvedela za to možnost, da so iskali kratka besedila, slikopisna, za otroke, ki se učijo brati. In sem poskušala in bila vesela vsakič, ko so izbrali moja besedila za objavo. To mi je dalo tak elan za naprej. Potem se ob tem sproti kališ in vidiš, kaj bi se še dalo narediti in se odpirajo možnosti.

Zgleda pa to sodelovanje tako, da pošlješ na uredništvo svoje besedilo, urednice ga pogledajo in se odločijo, ali je za objavo ali ne. Ponavadi urednice določijo tudi, kdo bo besedilo ilustriral, ampak skozi leta se je potem pokazalo, da določena besedila bolje ilustrira en ilustrator, druga drug in smo naredili take naveze, da smo moje živalske pravljice vedno pošiljali k Marjanci Jemec Božič, pesmice Jelki Reichman in Ančki Gošnik Godec, ljudske pravljice Zvonku Čohu in tako so se vzpostavila taka stalna sodelovanja. Tako imam sedaj nekaj ilustratorjev, s katerimi stalno sodelujem.

Kako se počutite kot prejemnica številnih nagrad in katere izmed nagrad so vam največ pomenile?

Nagrada ponavadi človeku dobro dene, ker je to potrditev javnosti, da v redu delaš. Seveda so potrditve tudi drugačne – če imajo otroci tvoja besedila radi, če

vidiš, da grejo tvoje knjige zelo med ljudi ... ampak včasih je dobro dobiti tudi kako potrditev s strani stroke in nagrade ponavadi podeljujejo oziroma so v žirijah ljudje, ki naj bi se spoznali na naše področje. Tako da sem bila zelo vesela prve nagrade, ki sem jo dobila, to je bila Levstikova nagrada, pred mnogimi leti za knjigo Melje, melje mlinček, mislim pa, da je bila zame zelo pomembna tudi ta zadnja nagrada – Večernica, ki je taka glavna slovenska nagrada za mladinsko književnost. Ni tako samoumevno in enostavno, da jo dobiš, tudi če veliko delaš.

Morda ste tudi vi kdaj deležni t. i. sovražnih komentarjev. Vas zmotijo?

Mogoče so me na začetku bolj, na začetku si sam v sebi volj negotov na svoji poti in mogoče bolj zaboli, pa tudi nova je ta izkušnja, da bi kdo lahko imel kaj proti tebi. Potem pa parkrat kakšne take stvari doživiš in vidiš, da se je škoda ubadati z njimi. Mogoče kakšna tudi prizadene, posebno če je od ljudi, ki naj bi se na našo stroko razumeli, in vidiš, da prav niso objektivni. Zdaj mi je lažje, kot mi je bilo pred leti, ker moje delo gre lepo k ljudem. Dosti otrok zna moje pesmice na pamet, dosti skladateljev piše melodije za moje pesmice, so v berilih, starši me srečujejo na knjižnih sejnih in govorijo, kaj otrokom berejo in kako otroci zraven to ponavljajo in tega hvaležnega odmeva je toliko, da mi zlahka prikrije negativne izkušnje.

Imate poleg vsega dela in družinskih dejavnosti tudi kakšen hobi?

Ja, rada hodim – ne vem, ali se temu reče hobi ali ne. Zelo mi ugaja iti na zrak vmes med delom. Če je sonce ali pa tudi če ga ni, obhodim en krog, ker imamo pri nas na Notranjskem veliko poti, bolj samotnih skozi gozdove, kjer lahko po svoje preiščiš. Rada pa tudi slikam na obleko, včasih mi je lepo delati ročna dela, ko imam čas. Zadnje čase se večkrat dobimo s prijateljicami in pravimo, da imamo pletilski krožek. Rada poskrbim za rože na vrtu, rada spečem kakšno dobro pito, rada sem tudi delala stvari iz gline in to je morda bil tudi moj najmočnejši hobi.

Imate morda kakšen nasvet za naše mlade umetnike, ustvarjalce?

Hm, kakšen nasvet bi lahko imela za vas? Če gre za pisanje pesmic, potem bi bil moj nasvet, da si kar na glas govorite tisto, kar pišete, in poslušate, kako vaše besede zvenijo, kako vam teče ritem vaše pesmi, kako vam tečejo rime, lahko si tudi kar z roko pomagata, da udarjate zraven, da slišite ritem. Pa tudi, če pišete prozo, torej če pišete zgodbe, se mi zdi dobro, da si to na glas preberete. Se mi zdi, da je čisto v redu, četudi napišete kratke stvari, da noter ni veliko besed, ampak veste, kaj hočete povedati.

Intervju so pripravili in izpeljali Iza Vipotnik, Korina Polutnik (7. b), Izidor Mlakar (7. c), Tia Godec, Jaka Leskovar in Amalija Rozi Uranič (8. b), ki delujejo pod

mentorstvom gospe Tine Esih. Za tehnično podporo je poskrbel gospod Uroš Hren.

ŠPORT

ŠPORTNI DAN – ŠPORTNE IGRE IN KROS 2019

V torek, 1. 10. 2019, smo uspešno izpeljali drugi športni dan za učence od 4. do 9. razreda. Vsi so se najprej pomerili v športnih igrah, v nadaljevanju pa smo izvedli tradicionalno šolsko tekmovanje v krosu. Učenci in učenke so bili na tekmovanje dobro pripravljeni in s progo niso imeli večjih težav. Četrtošolci so tekli na razdalji 500 m, vsi ostali (razen dečkov 8. in 9. razredov, ki so tekli 1500 m) pa so se spopadli s 1000 m dolgo razdaljo.

ATLETIKA – EKIPNO PODROČNO TEKMOVANJE 2019

Naši atleti so uspešno vstopili v novo tekmovalno sezono. Na Ekipnem področnem atletskem tekmovanju so dekleta osvojila 4. mesto, fantje pa so 2. mesto.

ŠPORTNI DAN – PLESNE DELAVNICE 2019

V sredo, 9. 10. 2019, smo imeli športni dan. Potekale so plesne delavnice. Bile so mi zelo všeč, ker smo se zabavali, plesali in imeli pouka prost dan. Všeč so mi bile tudi koreografije, ker niso bile preveč naporne in zapletene. Plesni učitelji so izbrali zanimive pesmi. Po učenju plesa smo imeli vsi razredi od 1. do 5. tudi nastop. Želim si, da bi plesne delavnice imeli večkrat letno.

Heidi Konušek, 5. b

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V KROSU 2019

Dne, 15. 10. 2019, je bilo v Zrečah Medobčinsko tekmovanje v krosu za deklice in dečke, od letnika 2009 do 2005. Tekmovanje je bilo posamezno, ekipno in vse ekipno, udeležilo pa se ga je pet šol, in sicer OŠ Pod goro, OŠ Zreče, OŠ Loče, OŠ Vitanje in OŠ Ob Dravinji. Rezultati naših deklic in dečkov so bili tako v posamezni, ekipni in tudi vse ekipni razvrstitvi odlični, saj so posegli po najvišjih mestih. V **vse ekipni** razvrstitvi šol, kjer šteje najboljših osem rezultatov, ne glede na starostno kategorijo in spol, pa so naše tekmovalke in tekmovalci s prednostjo štirih točk pred OŠ Zreče postali medobčinski prvaki.

DRŽAVNO OSNOVNOŠOLSKO TEKMOVANJE V ULIČNEM TEKU – 24. LJUBLJANSKI MARATON

Učenke in učenci naše šole že sedmo leto zapored nastopili na Državnem osnovnošolskem prvenstvu v uličnem teku, ki je bilo organizirano v sklopu 24. LJUBLJANSKEGA MARATONA. Tekmovanje je bilo tudi tokrat zelo množično, saj je v vsaki kategoriji od 6. do 9. razreda nastopilo od 170 do okoli 240 učenk oziroma učencev, potekalo pa je v dveh kategorijah, in sicer posamezno in ekipno. Dolžina teka je bila za vse osnovnošolske kategorije od 6. do 9. razreda enotna, in sicer 1800 m. Med 77. uvrščenimi šolami je naša šola ponovila uspeh izpred dveh let in ponovno osvojila odlično 2. mesto. Našo šolo je sicer zastopalo 19 tekačev in tekačic od 6. do 9. razreda, najboljši med njimi pa je bil Ciril Tome, ki je kot posameznik v svoji kategoriji osvojil 2. mesto.

Vsem udeležencem iskreno čestitamo!

JUDO PRVAK

Učenec 6. a razreda, Anže Golob, ki tekmuje za JK Impol, se je 9. 11. 2019 udeležil judo tekme za pokal Jaska na Hrvaškem. Na tekmovanju je sodelovalo 435 tekmovalcev iz 35 klubov ter treh držav. Po štirih borbah je osvojil 1. mesto.

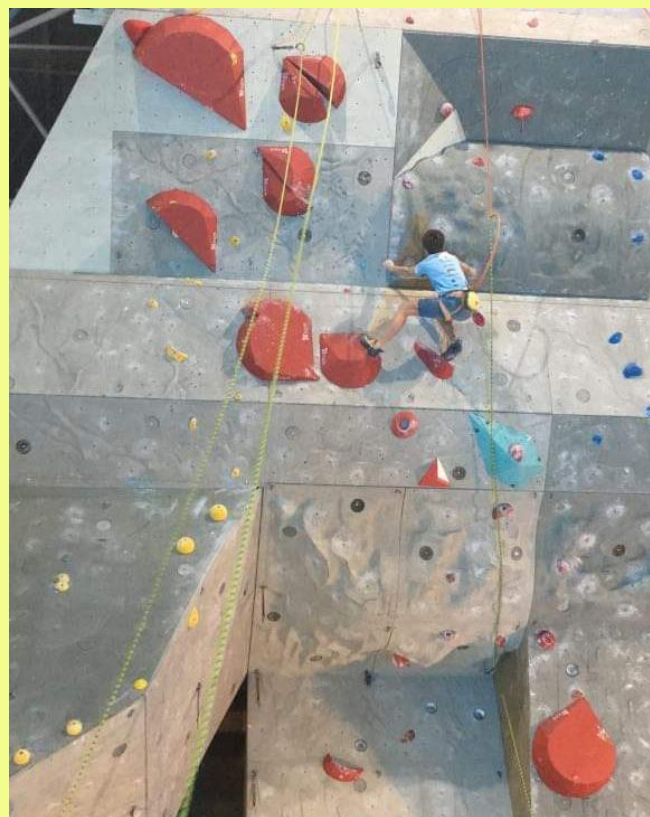

ZAKLJUČEK DRŽAVNEGA PRVENSTVA V ŠPORTNEM PLEZANJU

Minuli konec tedna (29. 11.–1. 12. 2019) so se v Kranju odvijale zadnje tekme za naslove državnih

prvakov v težavnostnem in balvanskem plezanju. Zaključek sezone v športnem plezanju je uspešno končal tudi učenec 8. c-razreda OŠ Ob Dravinji, Janej

Kotar Tominšek. Na skupno desetih tekmah v kategoriji U14 je osvojil 4. mesto v težavnosti, kjer je tekmovalo 16 plezalcev, in 3. mesto v Balvanih, prav tako v kategoriji U14, kjer je tekmovalo 18 plezalcev. Izrekamo mu iskrene čestitke za dosežene uspehe in hkrati želimo čim več spretnosti ter moči tudi v novi sezoni športnega plezanja.

KULTURA

FESTIVAL LEPOPISJA ŽIČKA KARTUZIJA 2019

Tudi to šolsko leto so učenci naše šole sodelovali na festivalu lepopisja, ki mlade spodbuja k razmišljanju o tem, da bo pisava zmeraj ostala ogledalo človeka.

Tema letošnjega, 15. festivala lepopisja Žičke kartuzije, je bila: Kartuzijani so znali pisati na roke, kaj pa mi?

Naši učenci so razmišljali o pisavi nekoč in danes, o procesu opismenjevanja, o pomenu lastne pisave ter vrednotah lepopisja. Ustvarili so mnogo zanimivih literarno-likovnih prispevkov, ki so od njih zahtevali veliko časa in truda. Strokovna komisija pa je izmed vseh prispelih del nekatera tudi nagradila. Z veseljem sporočamo, da so med njimi tudi dela učencev naše šole in podružnice Tepanje. To so:

1. triletje: 3. mesto: POŠ Tepanje: Mia Detiček, 2. razred
2. triletje: 2. mesto: POŠ Tepanje- Tim Vezjak, 5. razred
3. mesto: OŠ OB Dravinji – Janž Pučnik, 6. a razred
3. triletje: 1. mesto: OŠ OB Dravinji – Julija Dovečar Bremšak, 7. a

Vsa prispela dela, ki so sodelovala na natečaju, so bila razstavljena v protokolarnem prostoru Žičke kartuzije. Svečana prireditev in podelitev nagrad je bila v petek, 4. 10. 2019, ob 16. uri, prav tako v prostorih Žičke kartuzije. Pod kartuzijskimi oboki so nato potekale še zanimive delavnice za otroke, pogostitev z zelišči in zeliščarski kotiček. Vsem nagrajencem in njihovim mentorjem za dosežen uspeh iskreno čestitamo.

KARTUZIJANSKA IN NAŠA PISAVA

V Žički kartuziji menihi so živeli,
veliko zbirko dragocenih knjig imeli.
Mogočnih knjig pa niso samo brali,
ampak noč in dan prepisovali.
Njihovi pisavi para ni bilo,
še danes vsak začudeno se prime za glavo.
Najbolj fascinantno pa je to,
da črke se bleščijo kot zlato.
Veliko časa so za svoje delo porabili,
začetnice pa lepo in bogato okrasili.
Menihi v kartuziji so tudi knjižnico imeli,
svoje znanje s svetom deliti so želeli.
Danes pa več pisati tako ne znamo,
saj vire elektronske mi imamo.
V šoli se pisati lepo učimo,
potem pa na lepopisje hitro pozabimo.
Naj Žička kartuzija še dolgo živi,
o njenih zakladih nas zgodovina uči.

Janž Pučnik, 6. a

JAZ V ŽIČKI KARTUZIJI

Nekega dne sem se odpravila v Žičko kartuzijo. Hodila sem med ruševinami in se usedla na skalo. K meni je pristopila deklica iz preteklosti in me popeljala k ogromnemu drevesu s skritimi vrati. Rekla je, naj pridem z njo in se vrnem v preteklost. Ko sva šli skozi vrata, se je zaslislalo »bum, tresk« in bili sva v stari Žički kartuziji.

Povedala mi je, da je Žička kartuzija stara približno 850 let in da je bila zgrajena med letoma 1150 in 1165. Razložila mi je tudi, da je bila kartuzija nekoč zelo pomembno središče kartuzijanov, ki so bili zelo posebni ljudje. Živel so skromno, a polno življenje.

Potem mi je pokazala še veliko knjižnico, ki so jo imeli. Izvedela sem, da so zelo veliko brali in tudi pisali ter prepisovali spise. V skoraj 400 letih so ustvarili 2000 rokopisov, ki se imenujejo Žički rokopisi.

So zelo dragoceni, večinoma napisani na roko na pergament in okrašeni z inicialkami. Danes v vsakdanjem življenju tako ne pišemo več. Naša pisava je hitra in ne več tako natančna, zato po določenem času potuje v koš. Le včasih, ko napišemo kakšno voščilnico ali posebno pismo, se pri pisanju zelo potrudimo in zraven naredimo tudi kakšen okrasek. Vsakdo pa se še danes razveseli, če prejme kakšno z roko lepo napisano pismo ali kartico. Takšna sporočila imajo svojo težo in ostajajo z nami. So drugačna od SMS sporočil.

Prijateljci sem rekla, da bom počasi morala oditi, saj moram napisati spis o Žički kartuziji. Hitro sva šli skozi vrata in se vrnili v sedanost ter razmišljali o nekdanjem življenju v samostanu.

Iza Kovačič, 6. b

IZPOD MENIHOVEGA PERESA

V dolini je tihi samotni bil lov,
ko Otokar II. je iskal pot domov.

Ves truden, obupan na mahu zaspi,
mu Janez Krstnik v spanju veli.

Sezidal boš cerkev in kloster ob njem,
da nudil menihom bo varen objem.

Med spanjem mu zajec se pod plašč pritaji,
po njem zdaj kloster svoje ime dobi.

Učenci menihi bili tu so kar 200 let,
pisali so knjige in urejali klet.

V samoti tihi menih za mizo sedi,
mu prav počasi pero po knjigi drsi.

Se čas je ustavil, je mesec minil,
ko menih je celo stran dopolnil.

Je mnogo ta mož napisal skozi čas,
da knjižnica evropski dobila je glas.

A cesar je Jožef menihe pregnal,
a v ruševinah spomin na njih je ostal.

Danes pa hitro napišemo kaj,
pisava naša včasih pravi je zmaj.

Smo premalo natančni, se vsem nam mudi,
za računalnike sedemo, da manj je skrbi.

Po telefonih sporočila prijateljem pošiljamo
in vse redkeje prava pisemca domov dobivamo.

Ana Šelih, 6. b

ČE BI ME MENIH UČIL PISANJA ...

Bil je lep poletni dan. Ptice so žvrgolele, sijalo je sonce in pihal je topel poletni vetr. Bila je ura okoli pol 10 zjutraj, ko sem zaslišala poštarja. Oddal mi je kar precej pošte. Bile so reklame, novice, računi, a nazadnje sem zagledala svetlo rjavo starinsko ovojnico, ki je bila naslovljena name. Pisava je bila zelo lepa in čitljiva. Počasi sem jo odprla. V njej je bil čudovit ožgan rumeno-rjav list. Napisano je bilo pismo:

Pozdravljena, Tinkara!

Vem, da ne veš, kdo sem, ampak jaz poznam tebe. Sem menih Peter. Ko sem nazadnje šel na vašo šolo v knjižnico, sem v avli zagledal tvoj spis. Bil je napisan s prelepo pisavo. Tvoje izbrano napisane črke so mi bile tako všeč, da sem se odločil, da ti bom pisal in te vprašal, če bi prišla kdaj k nam, da bi skupaj kaj napisala. Vljudno si vabljen, da lahko prideš, kadar koli želiš.

Menih Peter

Pismo mi je bilo zelo všeč, zato sem že kar naslednji dan odšla v dolino menihov. Bila sem zelo nestrpna in komaj sem čakala, da ga bom spoznala. Za dobro jutro me je pozdravilo ogromno obzidje, preraslo z bršljanom. Vstopila sem skozi velika kovinska vrata, za katerimi se je razprostiral pogled na vrtove zelišč, celic, kapel, knjižnic, ... Nasproti mi je že mahal nasmejani in dobrodušni Peter.

Odšla sva v knjižnico. Ob pogledu na vse te knjige mi je vzelo sapo. Usedla sva se za mizo in pokazal mi je zakladnico ročno napisanih knjig. Bile so zelo lepe. Začel me je učiti pravih potez za črke. Bilo je zelo težko. Kmalu sem že znala pisati črke. Učil me je počasi, zato sem mu zlahka sledila. Pisava mi je bila zelo všeč. Začela sva prepisovati lažje knjige. Kar naenkrat je skozi vrata prisopihal malo starejši menih in ukazal Petru, da je čas za skupno molitev, zato sem odšla.

Čez nekaj dni mi je Peter napisal pismo, naj se večkrat vrnem v kartuzijo, s sabo naj povabim prijatelje in jim razkažem mogočne rokopise iz samostana.

Vzela sem telefon in začela pisati SMS sporočila ...

Tinkara Erker, 6. b

KARTUZIJANI SO ŠE ZNALI PISATI NA ROKO. PA MI?

Kartuzijanom se nikamor mudilo ni,
zato so izredno lepo pisali vsi.

Računalnika sploh še niso poznali,
zato so lepo pisavo cenili in brali.

Prepisovali so knjige, pisma pisali,
zlagali rime, jih v pesmi oblikovali.

Živel so tiho, v blaženem miru, čisti tišini,

življenje je teklo počasi v lepi Janezovi dolini.

Če si tedaj menihi ne bi vzeli dragocenega časa,
do nas nikoli ne bi prišla zapuščina njihovega glasa.

Danes se ustaviti ne znamo, vedno nekam se mudi,
zato prej grdo »kracamo« kot pa lepo pišemo prav
vsi.

Ko skušajo prebrati naše naloge in zapise, se še
učitelji jezijo na nas,
zato povem vam: za pisavo niti malo ni koristen ta
telefonov in tablic čas.

Namesto pisem pišemo elektronska sporočila,
ki nikoli ne bodo dovolj pristna in mila.

Včasih so verjeli, da je pisava ogledalo človeka.
danes pisati lepo je za marsikoga izziv in prepreka.

Ker spoštujem lepo pisavo, se trudim in trudim na
roko pisati,
pri tem pa le upam močno, da bo moje besede
uspelo komu prebrati.

Ema Okovič, 6. c

ČE BI ME KARTUZIJANI PISATI UČILI ...

Če bi me menih pisati učil,
znala bi lepo pisati,
inicialke pa natančno oblikovati.

Roke premikala bi lahkotno,
kot jesenski veter nosi listje,
vsi znali bi prebrati moje lepopisje.

Učiteljice se čudile bi,
kako mogoče je to,
da moja pisava izgleda tako lepo.

Črke bile bi kot zlato,
če bi znala kot menih pisati,
tako bi se vsak z veseljen naučil brati.

Julija Dovečar Bremšak, 7. a

KARTUZIJANSKA IN NAŠA PISAVA

V vseh teh dolgih letih
pisava močno se je spremenila.
V kartuzijanskih časih bila prava je umetnina,
lepo napisanih besed družina.

Vse črke so bile enake,
brez kakršne koli napake.
Veliko truda so pisavi namenili,

tudi veliko črnila porabili.

Menihi inicialke lepo so okrasili,
domišljijo likovno pri ustvarjanju uporabili.
Zelo veliko časa so potrebovali,
da knjigo so prepisov dokončali.

Danes naše črke so pogosto čačkarije,
brez kakršne koli otroške domišljije.
Pišemo jih hitro in kar tako,
kot da za lepopyisje mar nam ne bi bilo.

Vem, da nekatere sram je svoje pisave,
drugi imajo z njo velike težave.
Prišel pa je čas,
da se zavemo, da lepopisje je potrebno za nas!

Tina Kuder, 7. a

LEPOTE ROKOPISA

Kartuzijanski menihi so bili zelo izobraženi, ukvarjali
so se s prepisovanjem knjig ali pa so sami zapisovali
kakšne pogodbe, listine ... Najprej so napisali
besedilo, ki je bilo lahko tudi barvno opremljeno, šele
nato so začeli okraševati inicialko. Okraševanje pa je
trajalo nekaj časa. Pisali so v latinščini, ki je bil takrat
obvezen jezik. Če so se slučajno zmotili, so besedilo
moral še enkrat prepisati. Ko so končali z eno stranjo,
so nadaljevali z drugo in tako vse do njihovega obreda
– molitve. V listinah so vedno navedli ime osebe, kraj
in datum ter zadevo. Skrbeti so morali za prepise
mnogih knjig. Takrat so pisali različna pisma, npr.
pogodbe, listine ...

V kartuzijanski knjižnici Žičke kartuzije naj bi se 30. 5.
1487 po Popotnih dnevnikih Paola Santonina nahajalo
kar 2000 knjig, kar je bilo največ takoj za vatikansko
knjižnico.

Danes pa se je ta način pisanja kar precej spremenil.
Vedno manj pišemo na roke, večinoma le udarjamo po
tipkovnicah računalnika ali tapkamo po telefonih in
tablicah. Uporabljamo tudi druge različne stroje, kot so
tiskalniki, kopirni stroji ... Knjige so skozi stoletja
postale cenejše, informacije so se hitreje širile in
pismenost med ljudmi se je povečala.

Tina Banovič, 7. b

OB LEPOTI PISAVE NA ROKO SE USTAVI ČAS

Pisava, eno največjih odkritij človeštva, danes izgublja
svoj pomen, eleganci in lepoto. Menihi, ki so več
stoletij živeli v Žički kartuziji, so pisali neznansko lepo,
prepisovali so knjige in pisali različne rokopise. Vse,
kar so zapisovali, so napisali s srcem, s svojo roko, ki
je delala najlepše poteze, kretnje in oblike. Z roko, ki

je prepisovala dvesto ali tristo ali več strani. Menihi so za eno stran teh rokopisov potrebovali tudi po več dni, da so jih skrbno zapisali. V njih so bila njihova čustva, doživetje in njihovo življenje. Bili so zelo natančni, nikoli se jim ni mudilo, vedno so si vzeli čas za pisno ustvarjanje. Če so naredili eno samo napako, so vzeli nov list in začeli pisati od začetka. Rokopisi so imeli vedno lepo okrašene inicialke. To je dalo celotnemu rokopisu živahnost in eleganco.

Danes tega ne poznamo več. Pisava se je močno spremenila. V pisavi je manj čustev, posebnosti in življenja. Pisavo, ki so jo nekoč ustvarjale pridne in delovne roke, je zamenjala tehnologija. Pisavo, ki je bila nekoč oblikovana s srcem, sedaj ustvarjajo in pišejo starejši. Ljudem ni več pomembno, kako lepo je kakšen zapis napisan. Pomemben jim je le čas, da smo čim hitrejši, zato večino zapisov na list kar nakracamo. Ko pa želimo komu kaj sporočiti, pa najraje vzamemo telefon in napišemo SMS. Včasih so zato morali napisati pismo, ga poslati in počakati na odgovor. Danes pa je vse drugače, sedimo za telefoni, računalniki, pred televizijami in se s pisanjem vse manj trudimo.

Korina Polutnik, 7. b

KAKO SO PISALI MENIHI IN KAKO PIŠEMO MI?

Včasih počasi in ročno pisali so, danes pa nam besedila tiskalniki tiskajo.

V prvem razredu se abecede naučili smo, tako pismeni postali smo.

Danes učitelji pogosto hudi so, ker se pri pisanju dovolj ne potrudimo.

Vsem se kar nekam mudi, tudi kakšen zvezek se pogosto izgubi.

Menihi pa vse dni so počasi pisali, svoje rokopise skrbno varovali.

Inicialke prav lepo bile so okrašene, packe pa v knjigah bilo ni prav nobene.

Zakladi njihovi veliko vrednost imajo, znanje neprecenljivo lahko nam dajo.

Zato potrudimo se čisto vsi, da lepomisje še naprej živi.

Jona Mernik, 8. a

ŽIČKI IN NAŠI ROKOPISI

Kartuzijani res lepo so pisati znali, lepomisja svojega niso se sramovali.

Pisali so velike knjige mogočne, sreča, da zgodbe njihove niso le zvočne.

Inicialke njihova posebna so specialiteta, zbirka njihova bogato vsebino nam obeta.

Zakladi kartuzijanskih knjig so posebna stvar, za dediščino našo neprecenljivi dar.

Menihi čudovito pisali so za tisti čas, še dobro, da zapise še hranijo za nas.

Njihovi izdelki so prava mojstrovina, lahko bi jih občudovala zraven kamina.

Danes časi so zelo se spremenili, mladi smo telefone in računalnike dobili.

Neknjižne besede iz nas kar letijo, z roko pisati nam ne pustijo. Otroci vse preveč časa igrice igrajo, lepo pa pisati mnogi več ne znajo.

Zato naloga je vseh nas, da lepomisju namenimo svoj čas.

Jona Hlastec, 8. a

SPOŠTOVANI ŠKOFOV TAJNIK, VELECENJENI GOSPOD PAOLO SANTONINO!

Najprej bi vas lepo pozdravil in se vam zahvalil za vaše pismo. Rad bi vam povedal, da sem se udeležil ogleda razstave lepomisja v Žički kartuziji. Razstava je potekala v protokolarnih prostorih obnovljenega gospodarskega poslopja. Stalna razstava žičkih rokopisov je na ogled že od leta 2007. Meni zelo zanimiv podatek je, da je danes znanih okoli 120 srednjeveških rokopisov in 100 fragmentov. Ogledal sem si še razstavi Kozarci mesta Slovenske Konjice in Ora et Labora, ki skozi kartuzijanska pravila pojasnjuje materialno in duhovno življenje kartuzijanov.

Občudoval sem natančno zapisana in lepo okrašena besedila, ki dajejo vtis mogočnosti in pomena nekdaj zapisanih besedil. Čeprav teh črk nisem znal prebrati, vem, da so besede premišljene in so bila ta besedila v tistem času zelo pomembna.

Danes pišemo hitreje in manj natančno. Vse poteka mehanično, včasih že ne vemo več, kaj napišemo.

Vsekako pa se rad ustavim ob izdelkih, ki so lepo in skrbno napisani. In takšni so na ogled tudi v Žički kartuziji.

Spoštovani gospod!

Vabim Vas, da obiščete Slovenijo in si v Žički kartuziji ogledate razstavo nekdanjih rokopisov, hkrati pa tudi razstavo lepopisa učencev osnovnih šol.

Lepo Vas pozdravljam.

Tim Kotnik, 8. b

KARTUZIJANSKA IN NAŠA PISAVA

Kot otrok sem se v šoli pisati učila,
vedela sem, da znanja bom veliko pridobila.

Učiteljica in starši spodbujali so me,
da pisati bom znala, ko veliko bom dekle.

Danes si želim pesmi svoje pisati,
da nekoč bom imela možnost zbirko izdati.

Če vztrajna pri pisanju ne bi bila zelo,
tudi te pesmi sedaj ne bi bilo.

Kartuzijani znali pisati so lepo,
da slišalo se je o njih čez Konjiško goro.

Saj črke vse natančno so izrisovali,
knjige dolgo v noč prepisovali.

Zato potrudite se tudi vi pri lepi pisavi,
da izdelki danes naši bodo pravi.

Vsi ljudje pisati morali bi znati,
pismenosti nihče ne sme se bati!

Eva Kovše, 8. b

KARTUZIJANSKI ZAPISI

Kartuzijani so včasih dneve in noči pisali,
za knjige in rokopise v svojih celicah garali.

Danes pa vsi kar naprej hitimo,
da dela in naloge čimprej se znebimo.

Včasih so ves svoj čas v knjižnici preživeli,
bilo je drugače, ker računalnikov niso imeli.

Na roke počasi in natančno pisali so,
saj tudi tiskarskih strojev ni bilo.

Črke so tako lepo izrisovali,
nam dragoceno izročilo dali.

Vse, kar so napisali takrat,
cenimo danes kot pravi zaklad.

Tia Godec, 8. b

LEPOTA KARTUZIJANSKE IN NAŠE PISAVE

V dolini skriti Žička kartuzija stoji,
nekaj o njeni zgodovini vemo tudi mi.

V samostanskih celicah menihi so živeli,
veliko smisla za lepopisje so imeli.

Ves svoj čas obsežne knjige so pisali,
inicialke natančno okrasiti znali.

Začetnice bile so prave umetnine,
knjige njihove pa dragocene mojstrovine.

Izdelki zato veliko vrednost imajo,
naj jih širom sveta še dolgo poznajo.

Danes iz njih bi se lahko učili,
da lepopisja ne bi pozabili.

Saj tudi mi znamo lepo pisati
in se z inicialkami poigrati.

Le časa nam včasih primanjkuje,
ker nas toliko stvari navdihuje.

Žiga Juhart, 8. b

KDO JE TEBE, MENIH KARTUZIJANSKI, PISATI UČIL?

Kdo je tebe, menih kartuzijanski, pisati učil?

Ker če sam si se naučil,
res pameten si bil.

Če so te knjige naučile,
iz njih so misli se iskrole.

Vse na roke v preteklosti pisali ste,
ker tiskarskih strojev niste imeli še.

Velike črke ste oblikovali,
z njimi ste zgodovino zaznamovali.

Dandanes vaše knjige v Kartuziji shranjene so,
z debelimi platnicami zavarovane so zelo.

Skozi steklo opazujemo jih,
da ne bi čas izbrisali njih sledi.

Mi pa spomine na kartuzijane ohranjamo
in se z njimi v prihodnost podajamo.

Danes brez računalnikov ne gre več,
vse črke so enake, čeprav ogromno je pisav.

Otroci pišemo jih v šoli, a pisma kratka so.

Po SMS-u pošlješ, kar želiš,
in to brez inicialk,
a s kakšnim smeškom več tudi dobiš.

Anika Potočnik, 8. b

PISANJE NEKOČ IN DANES

V Žički kartuziji menihi so živeli
in si med molitvijo cerkvene pesmi peli.

Vsak po svoje so pametovali
ter s peresom rokopise so pisali.

Stare listine nas v preteklost napotijo,
o posestvih, pravih, spisih govorijo.

Lepa in natančna pisava
bila odlika menihov je
in njihova narava prava.

Da besedilo lepše je bilo,
so z inicialkami pisavo okrasili.
Lepo počasi, od leve proti desni
so črke tekle,
kot so življenje občutili.

Danes življenje potuje drugače,
vsak po svoje naokoli skače
in knjige tiskajo se same,
črke skačejo po listu brez galame.

Računalniki naš svet krojijo,
s prsti tipkamo po njih,
iščemo velike, male in pisave prave,
da besede bi pravilno svet zaznale.

Nikoli več ne bo, kot je bilo,
te stare pisave danes v muzejih so.
A mi gremo s časom naprej,
pišemo, kot si zaželim,da
in vse je OK.

Amalija Rozi Uranič, 8.b

KARTUZIJANI SO ZNALI PISATI, KAJ PA MI?

Nekoč, pred davnimi časi,
kartuzijani so živeli na vasi.
Samostan mogočne zidove je imel,
pravil prekršiti nihče ni smel.

Menihi dan za dnem živeli v strogi so tišini,
v naravi so spokojni bivali v milini.
Na kulinariko in zelišča so odlično se spoznali,
s svojim delom so se v zgodovino našo zapisali.

Njihova pisava res imenitna je bila,
vsaka začetnica natančno, lepo izrisana.
Veliko časa so za pisanje porabili,
tudi mi od njih bi se lahko učili.

Inicialke vse umetniško izdelane so bile,
ponosno so vrstice v knjigah se začenjale.
A danes naše črke nič pogumno ne stojijo,
da jih izbriše veter, se vse zelo bojijo.

Kaj se zgodilo je s pisavo, se sprašujem jaz,
od kod ta razlika, je to naredil čas?
Vsem se vedno nekam tako zelo mudi,
s pisanjem na roko pa čas se izgubi.

Danes imamo maile, SMS sporočila,
so to res osebna, prava besedila?

Mene je učiteljica v šoli pisati učila,
v prvem sem razredu abecedo osvojila.

Od črte pa do črte sem vadila lep opis,
sčasoma postajal vse daljši je zapis.
Spominjam se, da tudi pohvaljena sem bila,
saj lep opis je vrednota, premalo cenjena.

Pomisliti ne smem, da pisati ne bi znali,
kako užitek v knjigah potem bi se predali?
Kaj za slovenski narod pomeni lastna pisava,
vedel je že Trubar in danes ve učena glava.

Črkopis zato mi vsi ohranjati želimo,
iz roda v rod našo preteklost oživimo.
Naj lep opis naš trden bo dokaz
in Slovenca vsakega ponosen bo izraz.

Neja Kovač, 8. b

VEČJEZIČNOST

Za učence je bil na naši šoli v okviru projekta Večjezičnost – Jeziki štejejo razpisan literarni natečaj, v okviru katerega so ustvarjali spise, pesmi, stripe ali dramska besedila. V svojih prispevkih so razmišljali o tem, kakšna naj bi bila šola, ki je do jezikov prijazna, kako je naša šola prijazna jezikom in kakšna je pomembnost jezikov na šolah. Kako pomembnost jezikov občutijo učenci, si lahko preberete v nadaljevanju.

JEZIKI NAS UČIJO

Jezik nas v šoli bogati,
same petice zaželi.
Vse povsod nam pride prav ,
da govorimo kot je prav .

V šoli različne jezike se učimo ,
da novih besed se naučimo.
Več tujih jezikov znaš,
več veljaš.

Učitelji tujih jezikov veliko vedo,
zato jih pridno poslušamo.
Učenci si zelo želimo,
da mnogo jezikov se naučimo.

Neja Golež, 4. b

JEZIKI SO POMEMBNI NA NAŠI ŠOLI

Le kaj bi bilo,
če šole nebi bilo?
Bi se samo igrali
in nebi nič znali.

V naši šoli,
slovensko govorimo
in se tudi
slovnice učimo.

In le kako bi
angleško govorili,
če nas učitelji nebi naučili.
Če pa se kdo nemščine boji,
nikar naj ne skrbi,
saj prave glavce smo mi.

Da pa znamo vse to mi,
zasluženi učitelji ste vi.

Ana Založnik, 4. b

JEZIKI SO POMEBNI

Če jezike se učimo,
v šoli več petic dobimo
in se boljše službe veselimo.

Če jezikov ne boš znal,
ne boš sveta prepotoval
in tujih prijateljev spoznal.

Kadar različne jezike govoriš, več znanja dobiš.
In več jezikov znaš, več veljaš.

Alina Soderžnik, 4. c

JEZIKI SO POMEBNI

Jeziki po vsem svetu so popularni vsi,
nekatero govorimo tudi mi,
na računalniku pa so v pomoč kot inštruktorčki.

Tudi na naši šoli jih srečaš zelo veliko,
saj radi govorimo mešano in raznoliko.

Angleščino, francoščino in nemščino
se na naši šoli učimo zabavno.
S snovjo včasih drvimo in hitimo,
ampak nam to ni noben problem,
ker se za lepšo prihodnost učimo.

Tuji jeziki uporabni so zelo,
njihovo znanje mi v življenju zagotovo bo koristilo,
saj več jezikov, kot znaš,
v več držav lahko na dopust odpeketaš
ali se po službo v svet jezikov podaš.

Jon Artnik, 7. b

NAŠA ŠOLA JE PRIJAZNA VSEM JEZIKOM

Na šoli naši
jeziki so prvaki.
Moramo se jih učiti
in večjezičnost povsem razviti.

Med stenami učenosti večjezičnost je doma,
se učencev in učiteljev oklepa.
Ko pa se na obisk k nam kakšen tujec poda,
spoznavamo, kako materinščina je naša lepa.

Na sončni šoli naši številne možnosti imamo,
da jezike dobro razvijamo.
Učimo se slovenščino,
angleščino, nemščino, francoščino.
Vsak jezik pri nas nekaj velja,
zato rada se jih učim,
še rajši pa znanje o njih z drugimi delim.

Ob slabi oceni
nikoli ne smemo odnehati.
Znanje moramo le nadgrajevati
in si obzorja širiti,
da bomo v srcu strpni in bogati.

Špela Levart, 7. b

LITERARNO USPEŠNI »GASILCI«

V letošnjem letu je gasilstvo na Slovenskem praznovalo častitljivih 150 let obstoja. Ob tej priložnosti je Gasilska zveza Slovenije – v sodelovanju z Osnovno šolo in Prostovoljnimi gasilskim društvom Metlika – razpisala likovni in literarni natečaj z naslovom »Gasilci, na pomoč!« Za slednjega so več kot zavzeto ustvarjali tudi učenci naše šole, tako da smo nanj poslali kar 22 del.

Pesem, ki so jo napisali **Luka Flis**, **Neli Marot** in **Katarina Črešnar** iz POŠ Tepanje, pod mentorstvom gospe Tine Esih, je bila izbrana med 3 najboljša dela, ki so v Metliko prispela iz vse države.

GASILCI, NA POMOČ!

Gasilci nesebični so in ljudi rešujejo.

Ali jih poznaš?

Skoraj gotovo kakšnega v bližini svojega doma imaš!

Imajo veliko pokalov z različnih tekmovanj,

Le tisti jih dobi, ki v življenju ni zaspan.

Cev se razvije, gasilec v ogenj hiti

In hop, že nevarnega požara več ni.

Ničesar se ne bojijo, ne vedo, kaj je to strah,

Ampak voda ni vedno sredstvo gašenja, zato je tu tudi prah.

Pomagajo nam podnevi in ponoči,

Obvladajo tudi vse, kar je treba vedeti o prvi pomoči.

Moramo se zavedati: brez njih težko bi živeli,

Ob požarih, nesrečah velike težave bi imeli.

Čestitamo zato iz vsega srca vsem fantom in dekletom, ki v gasilstvu so »doma«.

Luka Flis, Neli Marot (6. b) in Katarina Črešnar (6. a)

DRŽAVNI NAGRAJENEC NATEČAJA NARAVNE IN DRUGE NESREČE

Vid Iršič, učenec 7. c-razreda, je v lanskem šolskem letu postal regijski, nato pa še državni nagrajenec natečaja Naravne in druge nesreče – Neurje. Med 155 izdelki je komisija za izbor najboljših literarnih del, po kriterijih tematske ustreznosti, izvirnosti, jezikovnega sloga in celovitosti besedila, izbrala 15 zmagovalnih prispevkov iz vse Slovenije, med njimi pa 5 najboljših del iz 2. triletja osnovnega šolanja. Vid je obiskal zaključno prireditev natečaja, ki se je odvila v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje Ig. Tam je ob ogledu vseh dejavnosti centra prejel priznanje in nagrado za svoj velik uspeh.

NEURJE

Neurje po naši deželi razgraja,
nam veter, dež in točo razdaja.

Veliko škode nam povzroči,
komaj čakamo, da se zopet zdani.

Neurje svoje je naredilo,
tudi nepopravljivo škodo povzročilo,
vsak s strahom zdaj se ozira v nebo,
želi si mir in trenutke, ki lepši so.

Nekateri so ostali brez svojega doma,
pomagati jim je treba, o tem ni dvoma.

Zdaj nimajo več strehe nad glavo,

neurje jo je uničilo kar tako, za zabavo.

Neurje nam škodo želi povzročiti,
nikakor se mu ni mogoče izogniti,
lahko pa omilimo posledice »divjanja«,
z medsebojno pomočjo in kančkom znanja.

Vid Iršič, 7. c

PLAKAT MIRU

Vsako leto Lions klubi s celega sveta sponzorirajo mednarodni likovni natečaj »Plakat miru« v lokalnem okolju. Namen natečaja je spodbuditi otroke v starosti od 11 do 13 let k razmišljanju o življenju na našem planetu Zemlja, o sočutju, o miru. Svoja razmišljanja otroci z različnimi tehnikami predstavijo kot likovna dela.

Dela se najprej ocenjujejo na lokalnem nivoju.

Naša šola na natečaju sodeluje že več let. Letos smo na natečaj z naslovom Pot miru poslali likovne izdelke učencev 7. razredov, ki obiskujejo izbirni predmet likovno snovanje 1 in dela treh učencev iz 8. razreda.

Na razstavo so se pod mentorstvom **ge. Jerneje Menzinger** uvrstila dela naslednjih učencev: **Aneje Detiček 7. b**, **Tinkare Soršak 7.a**, **Urške Lubej 7. b**, **Eve Laznik 7. b**, **Alekseje Bračko 7.c** in **Žige Juharta iz 8. b**.

Likovno delo **Aneje Detiček** pa je bilo izbrano v ožji izbor za nadaljnje tekmovanje.

13. LIKOVNA KOLONIJA »MODA IN CILJI TRAJNOSTNEGA RAZVOJA«

V mesecu oktobru je OŠ Pohorskega bataljona Oplotnica gostila 13. Likovno kolonijo z naslovom Moda in cilji trajnostnega razvoja. Učenci so ustvarjali na temo podnebnih sprememb in onesnaževanja okolja. Motive, ki so imeli močno sporočilnost, so upodobili na tekstil.

Kolonije sta se pod mentorstvom **ge. Jerneje Menzinger** udeležili tudi učenki naše šole iz 9. a-razreda, **Azime Ademi** in **Laura Kočnik**.

11. OBMOČNA LIKOVNA DELAVNICA

V oktobru je JSKD Slovenske Konjice organiziralo 11. Območno likovno delavnico za učence 8. in 9. razredov. Sodelovale so OŠ Loče, OŠ Zreče, OŠ Vitanje, OŠ Pod goro in OŠ Ob Dravinji. Delavnica je potekala na naši šoli pod mentorstvom arhitekta Erika Vodenika. Nastalo je 10 maket z naslovom Hiške v vrtu. Našo šolo so zastopale naslednje učenke: Leja Gande in Samantha Lešnik iz 9.a ter Melani Juhart in Zoja Prosenak iz 9.b.

27.11. 2019 se je na naši šoli odvila tudi razstava nastalih del vseh omenjenih šol.

LITERARNO-LIKOVNI KOTIČEK

Učenci OŠ Ob Dravinji so nadvse ustvarjalni, saj likovni in literarni prispevki bogatijo učilnice in jim dajejo dušo. Nekaj teh prispevkov krasi tudi to številko Spletka.

MOJA MUCA

Moja najljubša žival je muca. Ime ji je Puhica. Je siva, ušesa in smrček ima rožnate barve. Zelo je hitra in nagajiva. Njena najljubša hrana so briketki. Najraje pije mleko. Ta muca je sosedova, ampak vedno pride k meni. Zelo se rada crklja in veliko prede. Nima še krempeljčkov. Puhico imam zelo rada.

Asi Konušek, 2. a

MOJ KUŽA VILI

Moj kuža Vili je star 8 mesecev. Dobili smo ga kot presenečenje. Je srnin pinč. Vili je črne barve, ima kratko dlako in črne oči. Je zelo suh in zelo hiter. Večkrat glasno laja. Pogosto spi. Takrat ko ima kost, je jezen, saj se boji, da bi mu jo kdo pojedel. Če mu jo vzameš, te močno ugrizne. Z Vilijem hodim na sprehod, včasih pri meni spi. Je zelo srčkan kuža. Ko smo ga dobili, sem se začel jokati od veselja. Bil sem tako srečen.

Nik Rupnik, 2. a

MOJA PRIJATELJICA EMA

Ema je moja prijateljica. Ima dolge rjave lase. Je velika. Stara je 7 let. Hodi v isti razred kot jaz, v 2. a. Je zelo prijazna. Skupaj riševa. Ema mi tudi pomaga. Ima še veliko drugih prijateljev.

Sara Macuh, 2. a

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je kot družina
in kot črna belina.

Je kot zora v mraku,
kot mesečina v zraku.

Prijateljstvo za vedno traja,
še dlje kot od januarja pa vse do maja.

To pa še zapomni si,
da v prijateljstvu se skriva beseda **prijatelj**.

Pravi je s tabo dober, iskren in še veliko drugih reči,
in ni važno, da je enak kot ti.

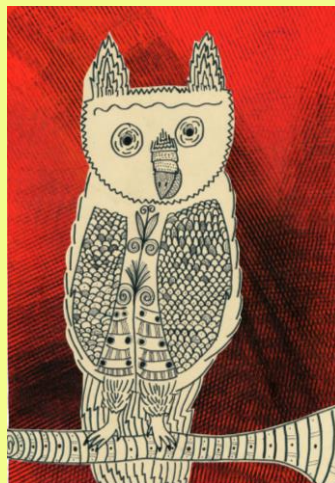
Ana Lajnšček Kralj, 4. c

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je čarobno.
Prijateljstvo prihaja iz srca,
ker tvoj prijatelj resnično rad te ima.

Prijateljstvo je večno.
Zanj včasih sploh ne veš,
saj se skriva in čaka na pravi trenutek,
da te preseneti.

Pia Petrič, 4. c

Hana Žugelj, 4. a

PRIJATELJ

Ko prijatelj me pokliče,
nasmeh na ustih mi nariše,
brž obujem si copate,
po stopnicah odhitim,
da prijatelja razveselim.

Prijatelj vedno je prijazen
in vedno nasmejan,
ko nastopijo težave,
prijatelj vedno me objame.

Hana Marguč, 4. c

DOBRA MISEL

Ko imam dobro misel,
si jo zapišem,
da v glavi si je ne izbrišem.

Misel je lahko dobra ali slaba,
včasih nagajiva,
vedno pa otroško zanimiva.

Misel moja je občutek,
ki zgodi se vsak trenutek.

In lahko je še tako temna noč,
ko dobra misel prileti na plan,
osvetli prav vsak turoben dan,
da je s soncem obsijan.

Tinkara Erker, 6. b

DENAR

Denar je sveta vladar.
Uporabljamo ga vsak dan,
lahko je papirnat ali pa kovan.

Radi ga zbiramo vsi,
saj z njim lahko marsikaj kupimo si.

Mnogi več,
kot bi pričakovali,
žal mnogi manj,
kot bi potrebovali.

Žal je že dolgo tako,
bodočnost naša je zavita v meglo.
Zato raje pridno se učimo,
da si prihodnost svetlo zagotovimo.

Denar, denar, denar,
ah, ta denar ...

Iza Kovačič, 6. b

Taj Pogorevc, 4. a

Ker je smeh pomemben dejavnik za zdravje, so na to temo učenci tudi poustvarjali. Nastale so prave smejalne palače.

SMEJALNA PALAČA

Prišel sem do palače. Pred njo so bili stražarji, ki so se smejali. Šel sem naprej in pozvonil.

Vrata so se odprla in ven se je slišal smeh. Zanimalo me je, kaj se dogaja, zato sem vstopil. Vrata so se zaprla. Pred mano so se pojavili ljudje, ki se niso mogli

nehati smejati. Povedali smo mi, da so učitelji te palače in da se smejijo, ker je to smejalna palača. Peljali so me na ogled. Videl sem protezo, ki se smeji, noge, ki skačejo od smeha, roke, ki ploskajo od veselja ... Dovolili so mi celo, da lahko vse poizkusim. Ko smo končali, so mi povedali, da imajo tudi žezlo smeha. To žezlo je bilo najboljše orožje. Če te je kdo zadel z njim, se nisi mogel nehati smejati.

Zvečer sem moral oditi, ker je bilo tako dogovorjeno z mojimi starši. Ko sem hodil domov, sem bil vesel, saj sem bil v smejalni palači. Tja hočem iti še enkrat, ker mi je bilo všeč.

Klemen Guštin, 5. a

SMEJALNA PALAČA

Smejnalna palača je zunaj bila zelo lepe zlate barve. Slišal se je smeh in skozi okno se je videlo, kako se v njej smejejo ljudje.

Ko so ljudje prišli ven, so se smejali in smejali, in s tem niso mogli prenehati.

Jokalna palača je od zunaj bila modre barve. Okoli nje je tekla reka. Legenda pravi, da se je ta reka naredila iz solz ljudi in živali, saj so ob njej tako jokali, da so morali skopati jarek, da so njihove solze spustili vanj.

Odločila sem se, da grem v smejalno palačo, saj se raje smejim kot jočem.

Šla sem noter. Vsi so se smejali, bilo je zelo lepo. Prišel je klovn in rekel, da se bo začela predstava. Šla sem v dvorano. Predstava se je začela.

Bila je zelo smešna, tako da smo se vsi smejali in smejali. Nato je prišel še smešen kuhar in nas povabil na malico. Jedi so bile zelo dobre in smešne na pogled.

Po malici je prišel klovn. Rekel je: »Vsi pridite za mano v dvorano, kjer se bo začela tekma za najbolj smešno bučo.«

Kot je rekel, smo vsi odšli za njim in si izbrali bučo. Naredila sem nadvse smešno bučo. Vsi so se smejali, ko so jo zagledali. Kmalu se je tekma končala in razglasili so zmagovalca. Zelo sem se začudila, ko so izbrali mene. Dobila sem lepo nagrado – torto s smeškom na vrhu.

Bilo je že pozno, zato sem vzela torto in odšla domov. Smejala sem se vse do doma.

Klara Volšak, 5. a

SMEJALNA PALAČA

Kar naenkrat sem se znašla pred smejalno in jokarno palačo. Dolgo sem tuhtala. Čez nekaj časa sem se

odločila, da bom odšla v smejalno palačo, ker se rada smejim in šalim.

Smejalna palača je bila pisane barve. To je predstavljalo veselje. Jokalna palača je bila siva, kar je predstavljalo žalost. Ko sem prispela v smejalno palačo, so me vsi presenetili s šalo. Bila je tako zelo smešna, da se kar nisem mogla nehati smejati. Odšla sem naprej polna pričakovanj. Zagledala sem vrata z listkom. Na njem je pisalo: SOBA ZA 10 000 BESED SMEHA. Prvič sem videla takšen listek. Odprla sem vrata in se znašla v temi. Prižgala sem luč. Zaslepile so me barve. V zibelki sem zagledala dojenčka, ki je izgledal kot dvorni norček. Spal je. Zelo na glas sem se zasmejala. Zbudil se je. Čudežno, ni začel jokati kot ostali dojenčki. Na mojo srečo se je začel na ves glas smejati. Namesto, da bi me kregali, so me potolažili, da je vse v redu. Povabili so me na večerjo. Na večerji smo si pripovedovali smešnice in se zelo smejali.

Ena od šal je bila: »So šle tri blondinke v gozd po novoletno jelko. Iščejo od jutra pa vse do mraka. Končno ena predlaga: "Kaj pa, če vzamemo kar eno brez okraskov?"«

Ko sem odšla iz palače, sem hotela oditi še v jokavno palačo, a mi je zmanjkalo časa. Smejalna palača mi je bila zelo všeč, ker smo se veliko smejali. Če bi primerjala smejalno in jokavno palačo, mislim, da bi mi bila v vsakem primeru bolj všeč smejalna palača.

Žana Sivka, 5. a

ULICA SVOBODE (nadaljevanje zgodbe)

Napočil je čas, ko je Elizabeta morala zapustiti plažo, morje in iti v šolo. Zelo težko sem se poslovil od moje ljubezni, saj boljše punce ni na svetu.

Ko je bil prvi šolski dan, je bilo vse samotno. Bil sem čisto sam, ko pa sem prišel domov, me je na mizi čakala kuverta. Cel sem zažarel, saj sem videl, da je od Elizabete. Takoj sem jo odprl in na listu je bilo napisano pismo, na katerem je pisalo:

Dragi moj Gaj!

Najbolj na svetu te pogrešam! Komaj čakam, da pride spet poletje in da se vidiva.

Najlepši pozdrav

tvoja punca Elizabeta

Srce mi je začelo biti od sreče, kot da bi v eni minuti pretekel celo Slovenijo. Vsak večer berem to pismo. Ko pa smo šli smučat z družino... Uganite, koga sem srečal? Elizabeto! Skoraj sem omedlel, dokler me ni

objela. Povedala mi je najboljšo novico. Preselila se bo v Piran. Tako sva se vsako jutro videla.

Tina Lebeničnik, 4. a

Urh Juhart, 4. a

Minevali so dnevi in poletja je bilo že skoraj konec. Betka in Gaj sta bila zelo žalostna. Ko sta v svojih domovih postavila vsak svojo jelko, sta počasi pozabila na poletje in romantične pohode. Na božični večer je Gaj povabil Betko na večerjo. Lepo je pripravil mizo in počistil stanovanje. Zvečer je Betka potrkala na vrata. Prijetno sta se družila. Ko sta naslednje jutro zagledala darila, sta pomislila, da je pozimi božič najlepši praznik na svetu.

Aljoša Dietinger, 4. a

Domen Hribernik Obrul, 4. c

Gaj in Betka sta si pisala med zimskimi počitnicami. Pošta je kar švigala med poštnimi nabiralniki. A enkrat je bila tako silovita nevihta, da pošta ni prišla do drugega. In drugi ni poslal prvemu, ker je mislil, da mu še ni odpisal. Nato ni bilo enega pisma več. Spomladi sta se spet videla. Sprva sta bila jezna drug na drugega, a kmalu sta spet postala najboljša prijatelja.

Blaž Levart, 4. a

Ko je prišla zima, se je Betka spomnila, kaj so ji rekli valovi. » Piši mi, piši, piši!« Betka je mislila, da so valovi govorili namesto Gaja, zato mu je napisala sporočilo.

Dragi Gaj!

Upam, da se bova še kdaj videla in si bova lahko govorila skrivnosti. Hotela sem te vprašati, če bi šel z mano gledati film Ulica svobode.

Betka

Betka je pismo dala v kuverto in ga poslala po pošti. Ko je Gaj dobil njeno pismo, ji je takoj odpisal. Kmalu sta se srečala. Ko sta se ponovno videla, sta se zaljubila.

Mila Krošl, 4. a

»Piši mi, piši, med zimskimi počitnicami se pa vidiva!«, je odmevalo od valov. Betka je pogledala Gaja in sta šla vsak na svoj konec.

Minilo je eno leto in Gaj je svoje starše prepričal, da gredo na enako morje kot lani. Tudi Betka je svoje starše enako prepričala. Tako sta se zopet videla. Počela sta enake stvari kot lani. In tako je bilo vsako leto. Vsako leto sta se znova in znova videvala.

Anika Perkovič, 4. a

Čas je tekel in prišle so zimske počitnice. Gaj in Betka sta komaj čakala, da se spet vidita. Odločila sta se, da bosta božič preživela skupaj. Odpravila sta se domov. Doma sta postavila jelko in spekla božične piškote. Na koncu sta napisala še pismo Božičku. Komaj sta čakala na božično noč. Potem sta šla ven gledati zvezde. Zagledala sta utrinek in si zaželela, da bi bila najsrečnejši par. Napočila je božična noč. Komaj sta čakala, da bosta šla v postelji in zaspala, da bi drugo jutro zagledala pod jelko darila. Ko sta zagledala ta darila, sta bila tako vesela, da sta kar kričala od veselja. Pod jelko je bilo še eno pismo. V njem je pisalo, da sta res zelo pridna in naj sta še naprej tako lep par. Bila sta zelo vesela in se od sreče kar poljubila. Postala sta najsrečnejši par.

Julija Stramšak, 4. a

Prišle so zimske počitnice. Gaj je komaj čakal na pismo od Betke. Čakal je in čakal in končno je pismo prispelo. Odprl ga je in v njem je pisalo:

Zdravo, Gaj!

Želim ti vesele zimske počitnice. Rada te imam!

Lep pozdravček

Gaj je bil zelo navdušen, seveda, moral ji je odpisati.

Draga Betka!

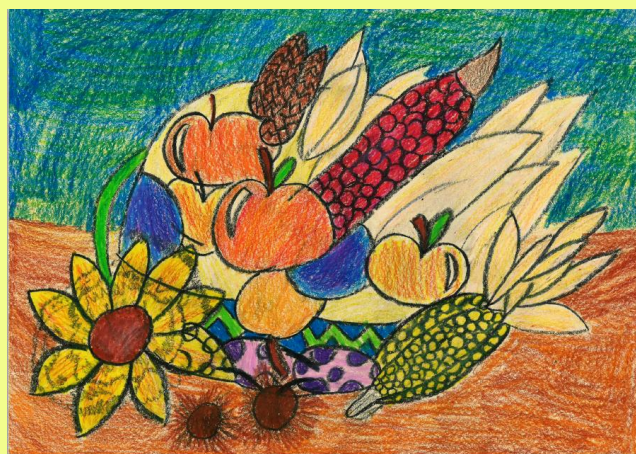
Jaz te tudi imam rad in hvala za sporočilo.

Tvoj Gaj

Ko je Betka prebrala sporočilo je bila zelo vesela, saj se imata oba rada.

Gaja je povabila v kino, kjer sta se zelo zabavala. Po kinu sta šla na špagete in se prvič poljubila.

Hana Kočnik, 4. a

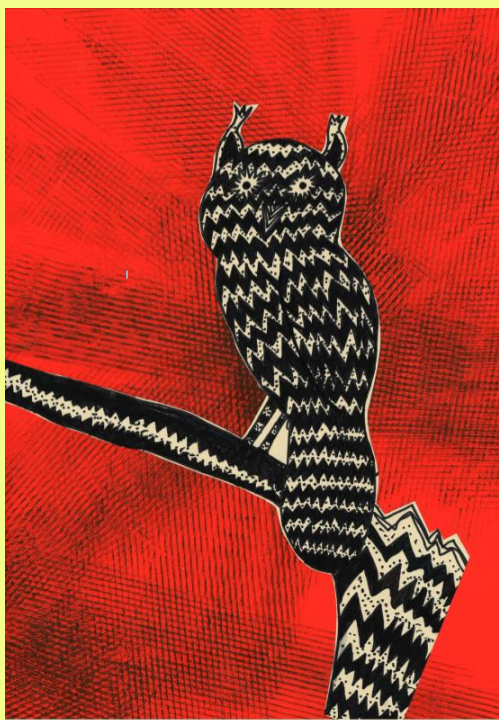

Tina Lebencičnik, 4. a

DANES SEM MAMA

Danes sem se zbudila s čudnim občutkom. Počutila sem se nenavadno. Ne slabo, pa tudi dobro ne. Vstala sem iz postelje in se začela pripravljati za šolo. Ko sem se pogledala v ogledalo, sem videla, da sem za pol metra višja, za mano pa sta stala dva otroka. Punčka in fantek. Od pritiska sem se onesvestila. Ko sem se zbudila, je bil v hiši pravi kaos. Stopila sem v mamino kožo in poskrbela za hišo in otroke. Začel se je velik, pisan sončni zahod. Tamala nagajivca sta si naredila risanke, a sem jima ugasnila televizijo. Mala dva sta zazevala in pokimala, ko sem jima rekla, da je dovolj televizije. Vsi smo šli spat, s tem da jaz v upanju, da bo naslednji dan vse po starem. Naslednji dan sem se zbudila in na mojo srečo sem bila spet otrok. Starša pa, kot sem sklepala, se nista ničesar spomnila.

Hana Žugelj, 4. a

Anika Perkovič, 4. a

Zoja Gašpar Štante, 4. b

RECEPT, KAKO SE IZOGNITI SLABI OCENI

SESTAVINE:

3 kg učenja	1 kg pameti
5 kg domišljije	1 kg resnosti
2 kg veselja	

POSTOPEK:

Najprej daš v posodo 3 kg učenja in 1 kg pameti. Vse zmešaš in dodaš še 5 kg domišljije, 1 kg resnosti in 2kg veselja. Vse to zmešaš, dobiš napitek, ki ga po požirkih popiješ. Po njem postaneš najbolj pameten.

Julija Stramšak, 4. a

Maj Stramšak, 4. a

Žana Sivka, 5. a

Nejc Pučnik, 4. c

PISMO MIKLAVŽU

Ob tvojem prihodu si želim, da vsem, ki živijo v revščini, izpolniš želje. Jaz že imam tako ali tako dosti stvari, zato te prosim, da mi uresničiš to željo, da bova tako skupaj rešila ljudi v stiski in jih presenetila z izpolnitvijo njihovih želja. Hvala, ker mi boš uresničil željo.

Tina Lebencičnik, 4. a

ŽELJE IN VOŠČILA

Sara Obrul, 4. b

Prosim te, da ozdraviš vse bolne otroke. Prosim, ustavi vse vojne na svetu! Prosim, daj vsem dom, ki ga nimajo. Daj vsem otrokom šolo, možnost izobraževanja, srečno otroštvo in igre.

Urh Juhart, 4. a

Želim si, da bi vsi ljudje bili dobrosrčni in bi pomagali revnim ljudem. Prosim, da se mi ta želja uresniči.

Selena Medved, 4. a

Želim si eno čisto malo igračo in veliko sreče vsem.

Blaž Levart, 4. a

Želim si, da bi vsem otrokom, ki nimajo vode, hrane ter igrač, prinesel to. Bila bi zelo vesela, če bi mi izpolnil to željo.

Mila Krošl, 4. a

PISMO DEDKU MRAZU

Želim si, da bi vsi na svetu imeli dostop do hrane, pitne vode in čistega zraka. Upam, da se ta želja uresniči.

Tim Goleš, 4. a

PISMO BOŽIČKU

Dragi Božiček!

Za božič si želim, da bi se naša družina bolj združila, saj smo vedno vsak v svojem kotu. Mami je v kuhinji, ati pri računalniku, Nika gleda risanke, jaz pa sem sama. Želim se družiti. Prosim, uresniči mi željo!

Tina Lebencičnik, 4. a

Želim si, da na svetu ne bi bilo nesporazumov in vojn, da bi se vsi razumeli in živeli v miru.

Maj Mužič Gorjup, 4. a

Učenci 1. a

ŽELJE 1. b-RAZREDA

Dragi Miklavž,

letos si želim zmaja, parklja, volno, škatlo in jabolko. Jabolko si želim, ker je zelo zdrava in moram biti zdrav, da bom lahko hodil v šolo. Volno bi imel, ker lahko iz nje izdelam vse, kar si želim. Zmaj in parkelj bi se igrala z mano, po končani igri pa bi vse igrače postavil v škatlo.

Filip Založnik

Dragi Miklavž!

Želim si lesenega zmaja, da bi se z njim lahko igral, in dragulj, s katerim bi obogatel in bi lahko kupil celo trgovino igrač. Zmaja bi prinesel tudi v šolo, da bi ga pokazal prijateljem, igrače pa bi delil s svojimi sošolci.

Lian Kovše

Draga Miklavž in Božiček!

Letos si bolj kot vse želim psa, ampak to tistega pravega. Ime bi mu bilo Tiki, tako kot tistemu, ki smo ga že imeli, pa je žal umrl. Če psa ne bi mogel dobiti, si želim čokolado, žogo ali pametno uro.

Luka Tomažin

Dragi Miklavž!

Želim si tri dragulje. Z njimi bi kupil velik avto. V ta avto bi naložil vse svoje bogastvo. Z avtom bi se vozil po svetu in delil denar ubogim ljudem kot je to počel Robin Hood.

Ariol Gashi

Dragi Miklavž,

prosim, prinesi mi suho sadje in oblačila. Na dan sv. Miklavža imam tudi god.

Nika Motaln

Zapisala: Jaka Leskovar in Tia Godec, 8. b

ADVENTNI ČAS

Prišel je adventni čas,
v katerem se družina skupaj zbere,
in ko na oknih se čuti mraz,
toplina družinske sreče naša srca ogreje.

Luka Hribnik, 9. b

Pia Petrič, 4. c

ŽELJE UČENCEV S TUJEGA GOVORNEGA OBMOČJA

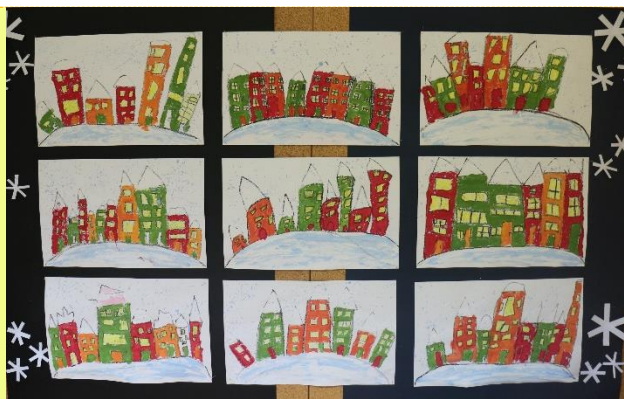
Srpski

Ne verujem v tebe i nisam bila
dobna. Ne želim poklone, želim
da moja porodica i ja budemo
srećni.

Slovenščina

Dnagi Božiček!
Ne verjam vate in nisem bila
ne vem kako pridna. Ne želim si
danih, rodo bi samo, da bi bili moja
družina in jaz srečni.

Tvoja Tina ♥

1. b – Božična vas

1. b – Razredna voščilnica

UČENCI 2. a-RAZREDA

Učenci 2. a razreda, skupaj z učiteljicama, že nestrno pričakujejo prve snežinke, prihod vseh treh dobrih mož in vseh zimskih radosti, ki jih ta letni čas prinaša. Da bi vse skupaj lažje dočakali, so se odločili, da si zimsko vzdušje pričarajo že kar v svojem razredu. Ob glasbi so veselo ustvarjali, izdelovali snežake, zimske junake (smučarje, sankarje) ter vse ostale malenkosti, s katerimi je njihov razred dobil popolnoma novo zimsko podobo, katero so učenci poimenovali Zimsko veselje Božičkovih pomočnikov.

2. a razred

SMREČICA

Smrečica zelena ponosno že stoji,
z okraski jo polepšamo otroci radi vsi.
Za božič pričakujemo pisana darila,
da Božiček in Dedek Mraz nas bosta obdarila.

VESELI DECEMBER

Vse hiše že lučke krasijo,
v nedeljo adventne sveče gorijo.
Že smrečka stoji,
pod njimi v jaslih pa Jezušček spi.

V tem zimskem času nestrpni smo vsi,
da pod okrašenim drevesom dobri mož
še za nas kaj pusti.

Tudi jaz vsako leto se pridno učim,
zato upravičeno upam,
da čokolado in bombone dobim.

Čeprav morali igrati bi se na snegu,
a se lovimo po zelenem bregu,
vemo vsi,
da čas veselega decembra je že tu,
saj vonj po dobrotah se širi povsod
in iskriv je pogled vse naokrog.

Sara Senica, Lana Kumer, 8. a

OSAMLJENA SMREČKA IN DEKLICA

Nekoč je v prostranem gozdu sredi jase rasla smrečica. Bila je tako drobna, da si jo komaj opazil. Mimoidoči so se zato večkrat pogovarjali o njej, zakaj ne raste, ko pa ima namreč vse pogoje.

Nekega dne je k njej pristopila drobna deklica Pika. Opazovala je velika drevesa, na koncu pa je njen pogled pritegnila smrečica. Zagledala se je vanjo in jo dlje časa opazovala. Smrečica, ki je bila vajena zbadanja, ji je zadirčno zabrusila: »Kaj hočeš od mene? Pojdi nazaj v svojo veliko človečnjaško hišo in me pusti pri miru!« Deklica je bila presenečena, saj si jo je ogledovala ravno zato, ker je bila tako posebna, majhna, a ne nevidna. Zato ji je odvrnila: »Ne živim v hiši, ampak na ulici, nimam doma in prav tako ne staršev. Sem osamljena v tako velikem svetu in iščem nekoga, ki bi me razumel.«

Deklica si je želela le malo družbe. Smrečici je bilo žal, da se je tako grdo spravila nanjo, vendar je bilo za opravičilo prepozno, saj je deklica zbežala. A ni minilo več kot teden dni, ko se je osamljena deklica v snežnem večeru zopet vrnila na isto jaso in znova občudovala smrečico. Takrat ji je slednja namenila tople besede in obžalovanje za osorno obnašanje na prvem snidenju. Deklico je povabila, da se lahko vedno umakne pod njene majhne krošnje, kadar bo iskala zatočišče. Deklica je bila presrečna in ji podarila objem. V tistem trenutku je smrečica začela rasti in prostor za deklico se je razširil še za ostale gozdne prijatelje, ki so iskali zatočišče ali toplino prijateljstva.

Tinkara Jošt, 8. c

3. c- Razredna voščilnica

PRIPOVED O NENAČADNEM BOŽIČU

Nekoč sta živelata vesela otroka, Lucija in Krištof. Komaj sta čakala na božič, ko sta ugotovila, da morata njuna starša na poslovno potovanje. Krištof je menil, da je božič zaradi tega uničen, Lucija pa se je odločila, da ga bo vseeno praznovala. A za božič ni želela biti sama. Krištof se je po cele dneve zapiral v sobo in igral igrice na telefonu. Ni se želel z njo pogovarjati ne igrati. Zato tudi Luciji ni bilo več do božiča, ni ga imelo smisla praznovati. Tako je Lucija pospravila vse okraske na predbožični večer. Ko ni bilo več sledu o božiču v hiši, se je odpravila na sprehod. Krištofa pa je izdala lakota, zato si je želel poiskati nekaj za pod zob. Hitro je opazil, da v hiši nekaj manjka. Nikjer namreč ni bilo okraskov, prav tako tudi sestre ne. Zaskrbelo ga je zanj, hkrati pa je bil žalosten, da se je vse tako obrnilo. Medtem je Lucija hodila po gozdu in opazila samcatno smrečico sredi jase. Usedla se je pod njo in začela razmišljati o božiču. Takrat je v gozdu nekaj zašumelo. Prestrašila se je, saj je mislila, da za njo opreza kakšna divja žival. Zaslišali so se vedno glasnejši koraki. Kar naenkrat jih je zagledala – Krištofa in svoja starša, ki sta se vrnila s potovanja še pred božičem. Skupaj so tako praznovali praznike, se zabavali in bili veseli, da so spet skupaj. Ugotovili so, da božič ni pravi, če nisi z družino.

Ana Guček, 8. c

Nil Fevžer, 4. b

Mia Rozman, 4. a

ŽELJE

Ko 25. december spet prihiti,
Božiček na saneh cel svet obleti.
Z jelenčki po zraku se krohota,
in z darili za vse se baha.

Otrokom uresniči skrite želje,
prinaša nam srečo in veselje.
Saj za božič vsi smo doma,
takrat ob peči zbrana je družina vsa.

V pričakovanju novega leta
tudi otroci bedimo,
ob večerji in rajanju
vsem notranjega miru zaželimo.

Anika Potočnik, 8. b

PISMO BOŽIČKU

Dragi Božiček,
letos sem bil zelo priden,
zato želim si veliko stvari
in novih norij.

Čez leto sem se pridno učil
in ogromno novega znanja pridobil.
Tu pa tam res sem bil malce nagajiv,
a tudi jaz bi rad darilo dobil.

Želje moje bolj so skromne,
saj vesel bom,
če dobim bombone,
za bratca pa še pisane balone.
Oba tudi topel pulover si želiva,
da jutraj – ne da naju zebe – v šolo odhitiva.

Jaka Leskover, Gal Stanovnik, 8. b

EKO IN ZDRAVA ŠOLA

EVROPSKI TEDEN ZMANJŠEVANJA ODPADKOV

V tednu od 16. do 24. novembra 2019 je potekal Evropski teden zmanjševanja odpadkov ali ETZO. Projekt poteka v več evropskih državah. Njegov namen je spodbujati k preprečevanju nastajanja odpadkov. V Evropski uniji se količina odpadkov povečuje, kar je posledica današnje množične potrošnje, kjer velja pravilo *kupi – uporabi – zavrzi*. Letošnje leto je poudarek na ozaveščanju preprečevanju nastajanja odpadkov in njihovi ponovni uporabi.

Učenci 5. razredov smo odpadnim materialom dali nova življenja. Stekleni kozarci so se »preoblekli« v barve ter postali lončki za pisala, nogavice so se odplazile iz razreda ali pa so postale snežaki, slikali smo na temo »Naš svet, čist planet«. Pripravili smo oddajo šolskega radia ter v avli šole uredili kotiček, povezan s projektom, kjer smo učencem predstavili preproste ideje za ponovno uporabo.

Nekaj idej učencev, kako bi lahko odpadke ponovno uporabili:

ŽANA: Iz odpadnega tekstila bi lahko naredili lutke ter gledališče. V lončku, ki sem ga naredila, imam flomastre za pisanje po zemljevidu.

ANUŠKA: Iz tulcev za serviete bi lahko naredili glasbila. V lončku imam pripomočke za ustvarjanje.

NIA: Leseni del omare, ki je neuporabna, bi lahko izrezali v obliki smreke in nanjo dali okraske.

Mnenja učencev o ustvarjalnih delavnicah, kjer so izdelovali izdelke iz odpadnih materialov:

LARISSA: V eni izmed delavnic smo izdelovali snežake iz odpadnega tekstila. Nogavico smo do polovice napolnili z vato in jo zavezali z gumico. Potem smo vanjo še enkrat dali vato in jo ponovno zavezali z gumico. Nogavico smo oblepili z gumbi, migajočimi očmi, s puhastimi žičkami ter tudi na njo kaj narisali s flomastri. Snežaki so bili različni in zelo lepi.

NEVA: V petek, 15. 11., smo imeli delavnico, v kateri smo izdelovali snežake. Snežaki so bili zelo lepi in posrečeni. Lahko jih okrasimo s kapami in šali ter jih obesimo na jelko ali postavimo na okensko polico. Naredili smo jih tako, da smo približno pol nogavice napolnili s polnilom in zavezali. Enako smo storili še z drugim delom. Tega smo napolnili malo manj, predstavljal pa je glavo. Iz drugega para nogavic smo izdelali še šal, kapo. Naredili smo še oči, nos in usta ter dodali cofke.

JURE: Snežaki, ki smo jih naredili, so bili lepi. Pri tem smo uporabili nogavice in vato. Oči smo naredili iz gumbov. Na koncu dneva smo jih še poslikali in jih lahko odnesli domov. Zame je to bil bolj zabaven delovni dan.

Kozarci v novi preobleki

Snežaki in gosenice iz nogavic

JUTRANJI SPREHOD PO ŠKALCAH

Razredni predstavniki ekošole poleg sestankov, kjer dobimo za opraviti določene naloge, gremo kdaj še na kak zabaven sprehod. Naš prvi jutranji sprehod je bil po okoliških vinogradih, natančneje po Škalcah.

Kaj pa o aktivnosti menijo učenci:

Vita (5. razred): Na sprehodu sem uživala, ker smo bili na svežem zraku. To dejavnost bi rada še kdaj ponovila.

Julija (5. razred): Na sprehodu je bilo zabavno, ker sem se družila s prijatelji, nadihala sem se svežega zraka. V šoli sem bila bolj sproščena in se dobro počutila.

Alja (6. razred): Bilo je »fajn«. V šoli sem se počutila veliko bolje, lažje sem sodelovala in bila sem boljše volje.

Ajda (7. razred): Na sprehodu mi je bilo všeč, saj smo se veliko pogovarjali. Sama rada hodim na sprehode v naravo. To bi še večkrat ponovila, saj sem se nadihala svežega zraka.

EKO IN ZDRAV ADVENT

Smrečica 3. c z eko-okraski učencev

KULINARIKA

IZBIRNA PREDMETA SODOBNA PRIPRAVA HRANE IN NAČINI PREHRANJEVANJA

V letošnjem šolskem letu se je pokazalo, da učenci naše šole zelo radi kulinarično ustvarjajo. Izbirna predmeta sodobna priprava hrane in načini prehranjevanja obiskuje kar 36 učencev. Načine prehranjevanja obiskuje 5 fantov in 3 dekleta, sodobno pripravo hrane pa obiskuje kar 28 učencev (10 fantov in 18 deklet), tako da smo jih razdelili v dve skupini.

Predmeta sta zasnovana tako, da se med urami kar največ praktično ustvarja.

Pri urah sodobne priprave hrane so učenci najprej obnovili znanje o hranilnih snoveh v prehrani, njihovih bioloških in energijskih vrednostih. Nadaljevali smo z osnovami kuhanja, se pogovarjali o varni hrani ter spoznali postopke priprave hrane. Sedaj pa se že zelo veselimo čisto pravega kuhanja in pokušnje pripravljenih jedi.

Pri predmetu načini prehranjevanja pa smo kar takoj naredili svoje predpasnike in začeli s kuhanjem. Najprej smo se seznanili z bogastvom naših slovenskih nacionalnih kuhinj in pripravili tipično kranjsko klobaso s praženim krompirjem in kislim zeljem. Manjkale niso niti juhe in sladice. Nadaljevali smo s spoznavanjem različnih svetovnih nacionalnih kuhinj in njihovimi značilnostmi. Ustavili smo se že v italijanski kuhinji pa v avstrijski in francoski. Čakajo nas še madžarska, angleška, grška, mehiška, kitajska, ameriška idr.

Jedi so večinoma odlično uspele in vsak izmed kuharjev je na meniju našel kaj po svojem okusu.

HRUŠKE LEPE HELENE

RIŽOTA Z GORGONZOLO IN OREHI

ČEBULNA JUHA S SIROM IN POPEČENIMI KRUHKI

UGANKE

Luči novega leta se ob polnoči pojavijo.
čudovite slike na temnem nebu napravijo.

Tam zunaj stoji,
se skozi okno smeji.
Ko se sonce pojavi,
se hitro stopi.

Plešejo in se vrtijo,
po zraku na zemljo priletijo,
otroke vse razveselijo.

On prijatelj je otrok,
v mrazu hodi naokrog,
na ramenih košek nosi,
otrokom veselje in srečo trosi.

Zapisala: Tjaša Iskrač Povh, 7. a

(Rešitve: ognjemet, sneženi mož, snežinke, Božiček/Miklavž)

Hana Kočnik, 4. a

Lara Vinkovič, 4. b

Razredna voščilnica 2. b

Ana Založnik, 4. b

Gal Kupljen, 4. b

Voščilnice OPB (mentorica Anja Ramot)

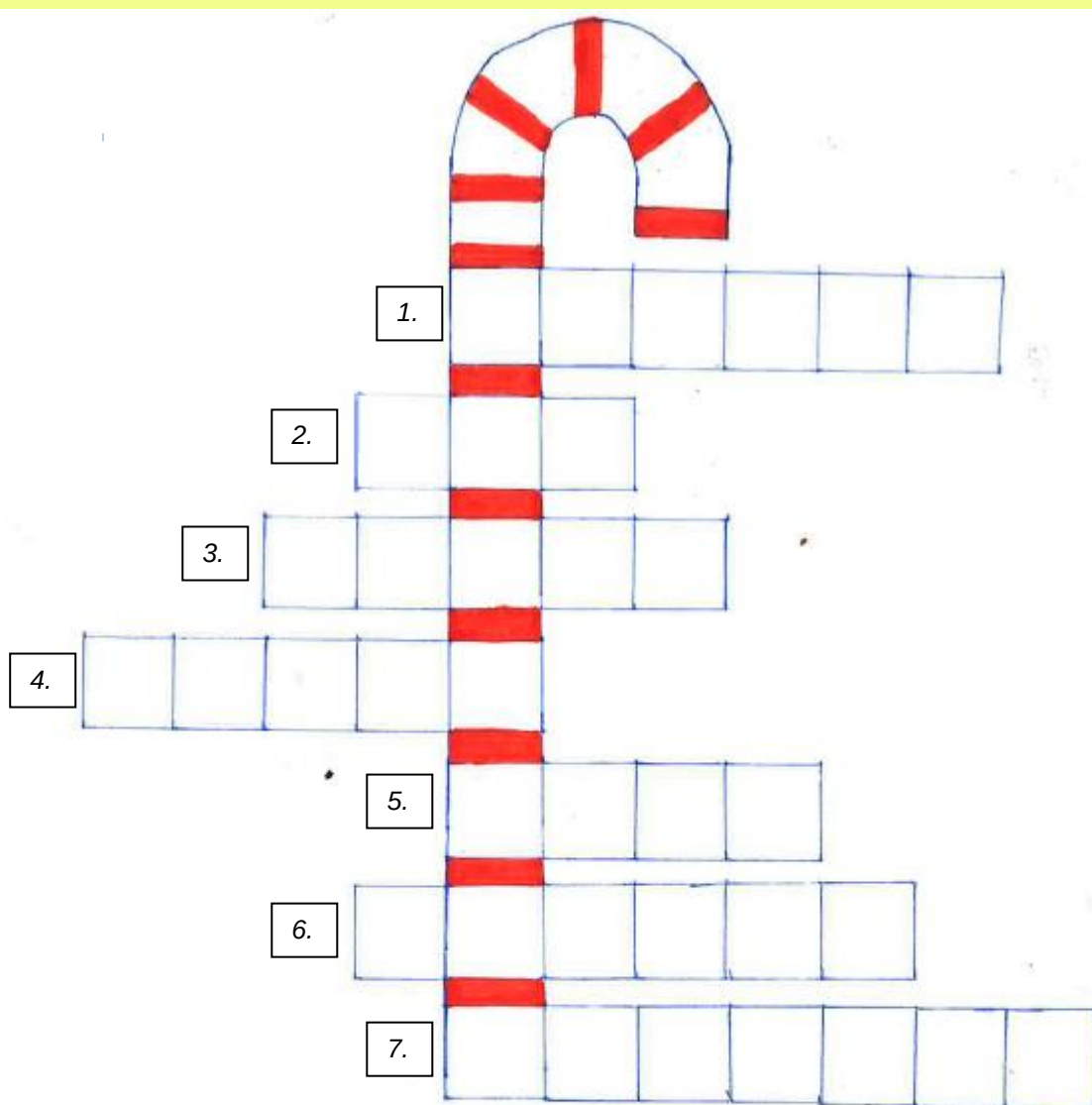

Sofija Jošt, 4. b

Alina Soderžnik, 4. c

KRIŽANKA

1. MAMA TVOJE MAME, ki speče piškote za Božička
2. KRAS, KJER ŽIVI NAŠ DOBILI TLOŽ (SEVERNI ...)
3. PRAZNIK, ki ga praznujemo 25.12.
4. PRVI DECEMBERSKI OKRAS, S KATERIM OKRASIMO MILO (ADV.... VENČEK)
5. SLADKA DOBROTA, ki si jo želi vsak Božič (... LADA)
6. KDO VLEČE BOŽIČKOVE SANI?
7. OTROCI VSAK DAN V DECEMBRU ODPREMO OKENCE V NJEM IN IZ NJEGA POJEMO ČOKOLADO (ADVENTNI ...)

Izabel Žerjav, 8. c

ISKANJE BESED

Poišči 10 besed na temo DECEMBER. Besede so skrite vodoravno, navpično in diagonalno (v obe smeri).

U	F	P	R	B	D	C	S	Š	T	J	B	A	N
T	G	C	V	O	E	E	I	Z	A	B	A	V	A
I	A	B	O	Ž	I	Č	D	N	O	L	F	G	B
K	S	E	M	I	N	B	V	E	P	O	I	Ž	A
J	I	A	D	Č	T	C	I	U	K	H	Ž	C	J
H	L	H	U	E	D	F	V	P	Ž	M	T	S	A
O	V	G	I	K	B	Č	B	J	A	S	R	K	M
J	E	Č	K	Ž	E	M	S	E	V	N	Š	A	I
R	S	M	E	L	I	J	D	L	M	I	T	E	Z
D	T	Š	S	K	T	R	P	K	E	U	D	J	T
P	R	K	L	P	E	J	N	A	S	R	D	Č	Z
C	O	A	I	R	K	L	U	S	T	Ž	I	E	H
A	V	B	F	J	I	O	P	Ž	U	S	L	V	G
Ž	O	L	U	A	L	I	R	A	D	Ž	T	O	F

Tjan Jamnikar, 8.

(Rešitve: ZABAVA, BOŽIČEK, DEDEK MRAZ, BOŽIČ, ZIMA, JELKA, DRSANJE, MIKLAVŽ, DARILA, SILVESTROVO).

Tim Goleš, 4. a

Maj Mužič Gorjup, 4. a

Maks Kašivnik, 4. c

REBUSI

1.2. 3. 4.5.

+

~~1.2.3.4.5.6.7.8.~~

~~1.2.3.4.5.~~

+

1.2.3.4.5.6.

+

~~1.2.3.4.5.6.7.8.9.10.11.~~

REŠITEV: _____

~~1.2. 3. 4.5.6.~~

~~1.2.3.~~

1.2.3.4.5.6.7.

~~1.2.3.4.5.~~

REŠITEV: _____

Jaka Leskovar, Tia Godec, 8.b

~~1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.~~

~~1. 2. 3. 4.~~

~~1. 2. 3. 4. 5.~~

REŠITEV: _____

Eva Kovše, 8.b

G

PREČRTAJ ZADNJO ČRKO

REŠITEV: _____

Iza Vipotnik, Korina Polutnik, 7. b

SPLETKO, spletni časopis OŠ Ob Dravinji

Osnovna šola Ob Dravinji

Slovenske Konjice, december 2019

(1. številka v šolskem letu 2019/2020)

PRISPEVKE so ob pomoči učiteljic in učiteljev OŠ Ob Dravinji zbirali učenci
interesne dejavnosti sporočanje in šolskega novinarstva.

NASLOVNICA: Učenci 1. in 2. triletja

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE: Mihael Stampfer, Uroš Hren

LEKTORIRALI: Jovita Kovač, Valentina Volavšek